

DTM

AFGHANISTAN

ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه

نتیجه مختصر . دوره ۱۰
جنوری - جون ۲۰۲۰

ولایت بادغیس که متاثر از هردو درگیری ها و آفات طبیعی است ۱۰٪ از خانه ها در آنجا یا کاملاً ویران شده و یا هم به شدت آسیب دیده. در طول شش ماه قبل از ارزیابی آفات طبیعی مانند سیلاب ها باعث مرگ و میر ۱۲۴ تن شده و محصولات زراعتی و معیشت را از بین برده اند. © IOM ۲۰۲۰.

نکات برجسته

- ۳۴** تعداد ولایات ارزیابی شده
- ۳۹۷** تعداد ولسوالی های ارزیابی شده
- ۱۲,۲۹۲** تعداد قریجات با بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان ارزیابی شده
- ۶۲,۰۹۷** معلومات دهندگان کلیدی مصاحبه گردیده اند
- ۳,۸۸۱,۹۰۳** باشندگان بازگشت کنندگان از خارج کشور هستند [۲۰۲۰-۲۰۱۲]
- ۴,۷۶۰,۴۷۸** بیجاشدگان داخلی [۲۰۲۰-۲۰۱۲] فعلاً در جوامع میزبان زندگی میکنند
- ۴,۹۴۷,۲۲۳** باشندگان که محل اصلی خود را منحیث بیجاشدگان داخلی ترک نموده [۲۰۲۰-۲۰۱۲]
- ۵,۴۸۰,۹۹۶** افراد که قبلاً بیجاشدگان داخلی بودند، حال به محل خود بازگشت نموده
- ۲,۷۹۶,۴۳۲** باشندگان منحیث مهاجرت کنندگان به خارج از کشور رفته اند [۲۰۲۰-۲۰۱۲]
- ۱۴,۸۸۶,۲۵۶** (۷٪) افراد بالاتر از سن ۱۸ بیکار هستند
- ۳۹,۶۷۹** افغانی حد اوسط قرضداری خانواده ها
- ۷,۵۴۶,۱۳۶** (۱۹٪) افراد به تسهیلات صحتی مراجعه نمیکنند
- ۱۵,۵۸۴,۰۸۲** (۳۹٪) افراد نیازمند آب آشامیدنی هستند
- ۸,۳۲۸** (۶۸٪) قریجات در طول ۶ ماه قبل از ارزیابی هیچ کمک بشردوستانه یا انکشافی دریافت نکرده اند
- ۱,۱۶۷,۵۰۷** (۳٪) افراد حد اقل یک معلولیت/ آسیب پذیری دارد
- ۱ از ۲** (۴۵٪) نفر یا به اندازه متوسط یا هم کاملاً روی سیستم عدالت اعتماد دارند

سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM) شکل منظم ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) را به عنوان بخش جدایی ناپذیر از ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) انجام میدهد تا دید جامع تر از نیازمندی های چندین سکتوری قریجات بدست بیاید که میزبان بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان هستند.

یافته های کلیدی

- مؤسسات کمک کننده باید ساحات را مورد هدف قرار دهند که از همه بیشتر متاثر از درگیری های جاری، اغلب اوقات تشدید یافته هستند، مانند ولایات بلخ، کندهار، وردک، سرپل، هلمند و تخار. طبق گزارش معلومات دهندگان کلیدی ولایات فوق الذکر که از جمله ولایات نا امن، متاثر از درگیری و آفات است از همه بیشتر واقعات مرگ و میر و حوادث امنیتی را دارند. ۸۸٪ تمام مرگ و میر ثبت شده ناشی از درگیری ها بوده است.
- با در نظر داشت سطح بسیار بلند بیکاری همراه با اقتصاد مبتنی بر زراعت و کار های غیر رسمی افغانستان در ساحات شهری که میزبان تعداد زیادی از بیجاشدگان داخلی، بازگشت کنندگان خارج از کشور و سایر گروه های متحرک، بخصوص در شهر های پر ازدحام مانند هرات، کابل و جلال آباد فرصت های کاری بسیار محدود اند. در صورت مساعد بودن موقع و زمان نیاز به برنامه های ایجاد شغل یا اشتغالزای متمرکز روی ایجاد ارزش و فرصت به زنجیره های زراعتی میباشد.
- اعراض و علائم مشابه با کووید-۱۹ در سراسر کشور به نظر میرسد که این خود نیاز به افزایش انجام آزمایشات کووید - ۱۹ و راهکار های وقایه و کنترل عفونت را تبارز میدهد. نیاز به تقویت بخشیدن به ظرفیت های صحتی است، بخصوص در ساحات که از قبل با کمبود خدمات و ازدحام بیش از حد مواجه اند. یک عده از اقلیت های قابل ملاحظه ای هنگام بیمار شدن به مراکز مراقبت های صحتی مراجعه نمیکنند و این خود نیاز برای اعتماد سازی بین مردم دارد.
- ولایات آسیب پذیر در مقابل خشکسالی و سیلاب ها، مانند غور، بادغیس، فراه، اورزگان و هلمند برای خرید غذا دسترسی کمتر به مارکیت ها دارند و خود شان گندم می رویند. افراد در این ولایات آسیب پذیر بالای میکائیزم های مقابله ای متعدد اتکا میکنند، مانند استفاده از غذا های کمتر مفید، قرض گرفتن بخاطر غذا، محدود ساختن مقدار غذا و در ولایات غور، بادغیس و فراه در حد اوسط یکبار در هفته صرف نظر از غذا خوردن در یک وعده غذایی. در سطح کشور خانواده ها در حدود نصف از درآمد خود را بالای غذا مصرف میکنند و به همین دلیل پول کافی پس انداز برای اوقات که با عدم مصئونیت غذایی مواجه میشوند نمیداشته باشند.

روش

پوشش

سر از دوره ۹ جمع آوری اطلاعات ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA)، ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) منجبت جز معیاری ارزیابی بنیادی تحرکات قرار گرفت که تحرکات و بیجا شدگی را ردیابی میکند. فارم جدید جمع آوری اطلاعات ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه با استفاده از روش یکسان ارزیابی بنیادی تحرکات عمل میکند و عین قریجات را که میزبان جمعیت بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان خارج از کشور هستند را مورد هدف قرار میدهند.

هدف کلی ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه محیا نمودن اساس یا بنیاد برای اولویت بندی برنامه ها و مورد هدف قرار دادن موقعیت های جغرافیایی برای ارائه کمک ها از طریق ارائه آمار مختصر شاخص های اجتماعی-اقتصادی میباشد مانند شغل، اقتصاد خانواده ها، مارکیت ها، مصئونیت و امنیت، حاکمیت قانون، صحت، تعلیم و تربیه، غذا و تغذی، سرپناه، آب اقدامات صحتی و حفظ الصحه و دریافت کمک ها.

DTM همانند ارزیابی BMA در CBNA نیز کارمندان ساحوی را از محل که در آنجا ارزیابی صورت میگردد استفاده می کند تا معلومات کمی را در سطح قریجات از طریق بحث های گروهی با معلومات دهندگان کلیدی (KIs) جمع آوری نمایند. نسخه فعلی ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه در یک قریه بین ۲ الی ۳ ساعت طول میکشد تا تکمیل شود..

با توجه به خطرات امنیتی، مصاحبه کنندگان نمی توانند تلفون های هوشمند یا تابلیت ها را در ساحه حمل کنند؛ بنابراین، آنها روزانه از یک فورم کاغذی که از قبل با اطلاعات جمع آوری شده در دور قبلی پر شده استفاده مینمایند تا اطلاعات موجوده تایید گردیده و کار ارزیابی سریع تر گردد. فورم های تکمیل شده بشکل هفته وار به دفتر ولایتی DTM ارایه می شود و بعد توسط سرتیم مشاهده و تایید میگردد. پس از تأیید، اطلاعات به صورت الکترونیکی از طریق تلفون با استفاده از فورم های KoBo وارد سیستم شده و به طور مستقیم در سرور SQL مرکزی DTM در کابل قرار می گیرند، که از طریق سیستم های خودکار و انتخابی بطور سیستماتیک اصلاح و تایید می شود. این فرآیند بررسی دقیق باعث میشود که اطلاعات DTM از بالاترین کیفیت، دقت و صحت برخوردار باشد.

از طریق همکاری سازمان بین المللی مهاجرت با بانک جهانی، DTM و بانک جهانی تجزیه و تحلیل مشترک اطلاعات جمع آوری شده توسط ارزیابی CBNA را برای تهیه معلومات قابل عمل را در سطح کشور و ولایت ارائه کند تا برای اولویت بندی برنامه های ملی انکشافی کمک صورت گیرد.

معلومات دهندگان کلیدی

کارمندان ساحوی DTM اطلاعات را در سطح قریجات عمدتاً از طریق بحث های گروهی همراه با رهبران جامعه، نمایندگان بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان خارج از کشور، مقامات ولسوالی ها، نمایندگان سکتور های صحتی و تحصیلی و همچنان نمایندگان شورا انکشافی محل. در بعضی موارد استثنایی که کارمندان ساحوی DTM بنابر نگرانی های امنیتی، اختلافات یا خطرات ناشی از حملات گروه های مخالف دولت نمیتوانند به ساحه دسترسی داشته باشد جلسات و بحث های گروهی را در خارج از قریجات و در ساحات امن دایر مینمایند.

<p>۴,۷۰۹ </p> <p>معلومات دهندگان کلیدی که بازگشت کنندگان و یا بیجاشدگان هستند (۸٪)</p>	<p>۶۲,۰۹۷ </p> <p>معلومات دهندگان کلیدی که همراه شان مصاحبه صورت گرفته</p>
<p>۱۹,۶۸۲ </p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از محلات میزبان (۳۷٪)</p>	<p>۱,۳۶۲ </p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از طبقه اناث (۲٪)</p>
<p>۱۲,۹۳۳ </p> <p>معلومات دهندگان خدمات اجتماعی و چندین سکتور (۲۱٪)</p>	<p>۶۰,۷۳۵ </p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از طبقه ذکور (۹۸٪)</p>
<p>۲۳,۲۲۲ </p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از مقامات محلی (۳۷٪)</p>	<p>۵ </p> <p>تعداد اوسط معلومات دهندگان کلیدی در هر مصاحبه گروهی</p>

سیستم ردیابی بیجاشدگان از ۱ مارچ الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، ۶۲,۰۹۷ رهبران جامعه را در ۱۲,۴۹۲ قریه که دارای بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان خارج از کشور میباشد را مورد هدف قرار داد. در دوره ۱۰ جمع آوری اطلاعات پوشش ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه ۴۳ قریه کمتر از پوشش ارزیابی بنیادی تحرکات بود چون کارمندان جمع آوری اطلاعات توانستند بنابر درگیری های جاری بعضی از قریجات مشخصی را ارزیابی کنند، در فراه (۱ قریه)، هرات (۱ قریه)، جوزجان (۱ قریه)، کندز (۱ قریه)، لوگر (۳۸ قریه) و پنجشیر (۱ قریه).

سیستم ردیابی بیجاشدگان هنگام جمع آوری اطلاعات ارزیابی بنیادی تحرکات و ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه همچنان در بخش پاسخدهی به کووید-۱۹ از طریق مشارکت جوامع و کار کردن با رهبران جامعه برای آگاهی دهی خطرات در مورد کووید-۱۹ کمک نمودند که این با این کار از موثریت راهکار های جلوگیری و کنترل عفونت اطمینان حاصل گردیده و آگاهی دهی در مورد معلومات اشتباه و شرم یا ننگ مربوط به کووید-۱۹ صورت گرفت.

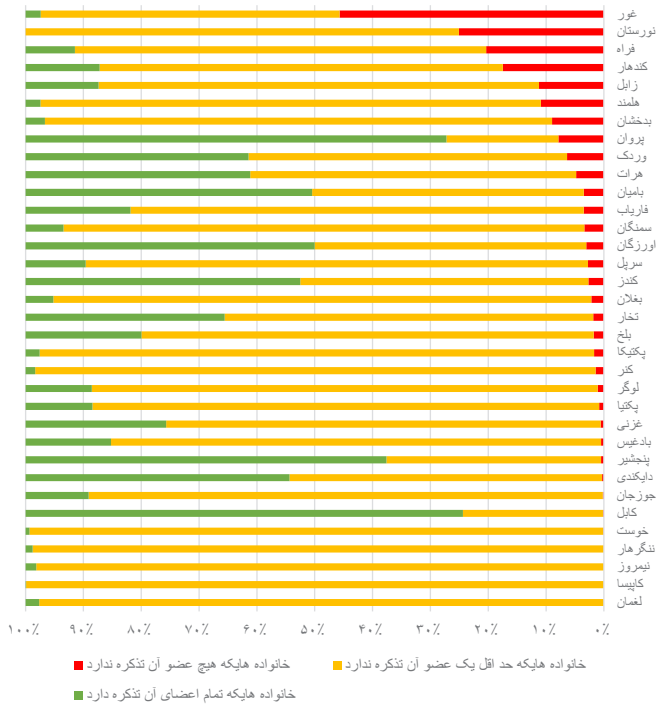
تیم های سیستم ردیابی بیجاشدگان برای مقابله با پخش کووید-۱۹ و حصول اطمینان از مصئونیت خود شان، مهاجرین و جوامع فاصله گذاری اجتماعی را رعایت نموده راهکار های جلوگیری و کنترل عفونت را عمل کردند و ابزار محافظت شخصی را نیز همراه با طرزالعمل های سازمان صحتی جهان با خود داشتند.

ولایت	تاریخ آخرین ارزیابی	ولسوالی ها	ولسوالی های ارزیابی شده	قریجات ارزیابی شده	معلومات دهندگان کلیدی مصاحبه گردیده
اورزگان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۶	۹۸	۴۷۳
بادغیس	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۶	۲۷۳	۱,۵۸۲
بامیان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۱۸۴	۱,۱۵۹
بدخشان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۲۸	۲۸	۸۴۵	۵,۰۶۹
بغلان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۵	۱۵	۵۶۲	۲,۵۶۹
بلخ	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۶	۱۶	۶۳۵	۲,۷۵۶
پروان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۰	۱۰	۳۹۴	۲,۰۷۳
پکتیا	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۱	۱۱	۴۱۰	۱,۷۲۲
پکتیکا	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۹	۱۹	۲۷۹	۹۴۳
پنجشیر	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۹۹	۵۲۸
تخار	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۷	۱۷	۵۴۰	۳,۳۶۷
جوزجان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۱	۱۱	۳۳۰	۱,۸۵۱
خوست	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۳	۱۳	۵۸۵	۲,۷۷۶
دایکندی	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۹	۹	۲۰۰	۱,۱۵۳
زابل	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۱	۱۱	۳۸۸	۲,۲۶۷
سرپل	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۲۷۹	۱,۹۲۵
سمنگان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۲۲۰	۱,۲۱۲
غزنی	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۹	۱۹	۳۸۶	۱,۵۱۸
غور	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۰	۱۰	۲۷۱	۱,۳۰۷
فاریاب	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۴	۱۳	۲۸۲	۱,۳۸۷
فراه	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۱	۱۱	۳۸۳	۱,۹۵۷
کابل	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۵	۱۵	۵۴۴	۲,۲۶۵
کاپیسا	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۱۶۵	۷۹۴
کندز	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۳۱۵	۱,۷۲۶
کندهار	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۶	۱۶	۳۹۴	۱,۷۴۴
کز	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۵	۱۵	۲۶۳	۲,۰۸۶
لغمان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۵	۵	۲۱۳	۱,۱۲۵
لوگر	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۷	۷	۳۳۱	۱,۳۰۰
ننګرهار	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۲۲	۲۲	۹۱۱	۴,۳۳۸
نورستان	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۸	۸	۴۷	۲۰۸
نیمروز	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۵	۵	۲۸۷	۱,۵۱۵
هرات	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۶	۱۵	۵۷۱	۲,۸۶۱
هلمند	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۱۳	۱۳	۲۹۱	۱,۳۰۰
وردک	۲۰۲۰/۰۶/۳۰	۹	۹	۲۱۷	۱,۳۰۱
مجموعه		۴۰۱	۳۹۷	۱۲,۴۹۲	۶۲,۰۹۷

اطلاعات جمعیتی

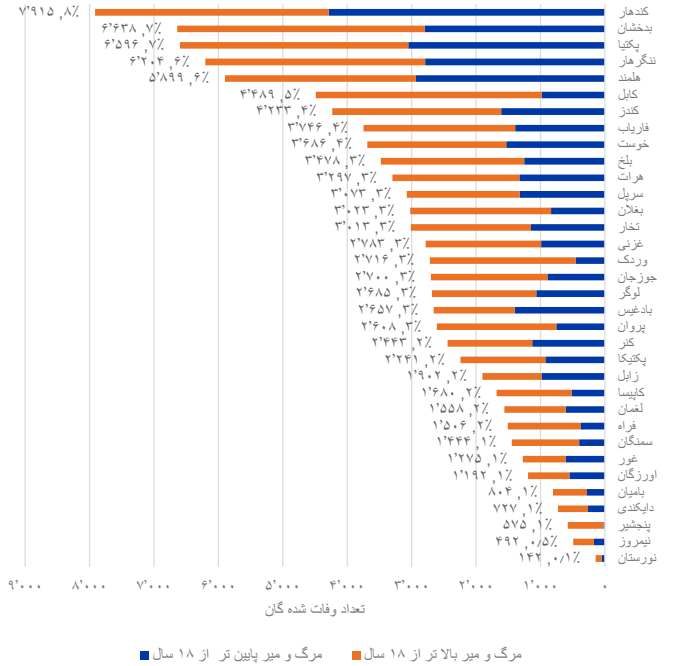
بلندترین ارقام در مورد داشتن تذکره تابعیت در ولایات تحت تسلط دولت و پایین ترین ارقام آن در ولایات دور افتاده و متأثر از درگیری ها گزارش شده است. بلندترین ارقام افراد آسیب پذیر در ولایات که دارای ساحات وسیع شهری میباشد به ثبت رسیده است، مانند ولایات کابل، ننگرهار و بلخ.

تذکره تابعیت | به تفکیک ولایت

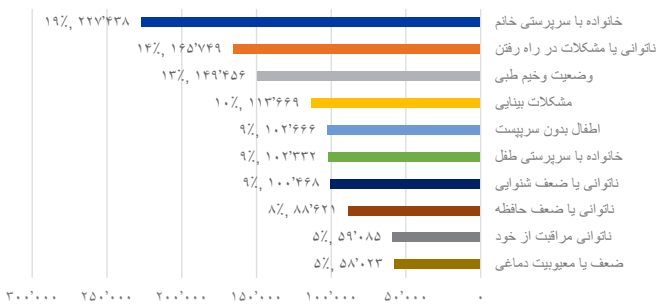

بلندترین سطح آمار مرگ و میر که توسط معلومات دهندگان کلیدی تخمین گردیده در ولایات دارای ساحات شهری وسیع و متأثر از درگیری های فعال میباشد. درگیری، دسترسی به خانه و آفات طبیعی دلایل عمده برای ورود جمعیت ها، اکثر اوقات منجبت بیجاشدگان داخلی، به ساحات میزبان است. دلیل عمده خروج جمعیت ها از محل اصلی شان نداشتن دسترسی به خدمات مانند شغل، تحصیلات و مراقبت های صحتی و همچنان موجودیت درگیری ها میباشد که در ولایات وردک، سمنگان، پکتیکا و تخار از همه بیشتر شایع بود.

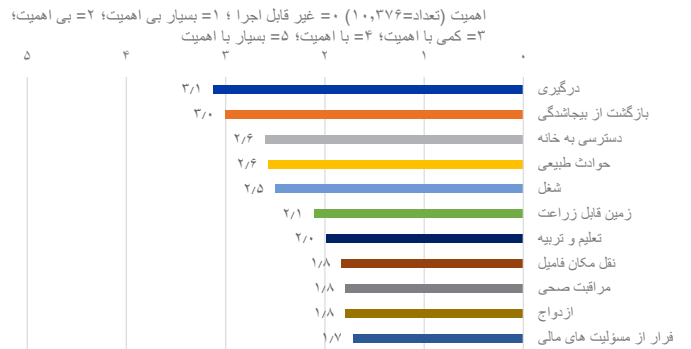
مرگ و میر | به تفکیک ولایت و کتگوری سنی

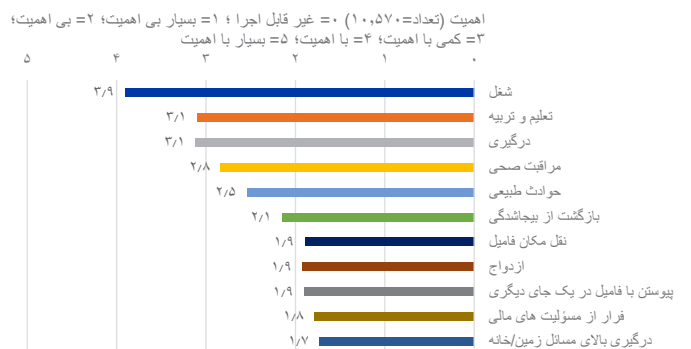
معیار های آسیب پذیری

دلایل ورود و اسکان مردم برای مدت بیشتر از ۱ ماه | رتبه بندی طبق اهمیت

دلایل فرار مردم برای مدت بیشتر از ۱ ماه | رتبه بندی طبق اهمیت

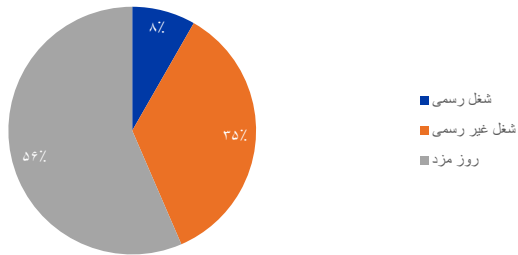
مانند این طفل که در بامیان کار میکند، در سراسر افغانستان ۱۰۲،۳۳۲ خانواده با سرپرستی طفل برای دریافت درآمد کار های شاقه انجام میدهند که این کار فرصت تحصیلات و آینده بهتر را برای آنها محدود میسازد. © IOM ۲۰۲۰

شغل یا اشتغالزایی

بازار کار افغانستان بشکل قابل ملاحظه ای متشکل از کارگران روزمزد و کار در سکتور های غیر رسمی بوده و با کمبود فرصت های کاری برای نسل جوان مواجه است. در ولایات همچون هرات، هلمند، زابل، و پکتیکا که یا میزبان تعداد زیاد بیجاشدگان داخلی هستند و یا هم متأثر از درگیری ها هستند، فقط ۱٪ نفوس آنها در سکتور های رسمی کار میکنند. داشتن تجربه کاری یا هم روابط قبلی با صاحب کار از جمله گزینه های مهم اولویت بندی استخدام برای صاحب کار در سطح کشور و بیشتر در ولایات شهری به ثبت رسیده است. در ۳۲ ولایت افغانستان مانع اصلی در مقابل دریافت شغل کمبود فرصت های کاری گفته شده است.

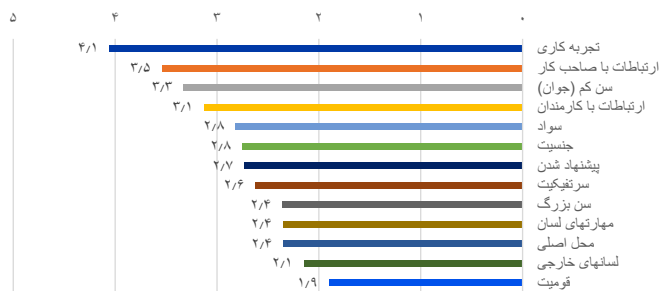
۷۷٪ تمام افغانهای بالاتر از ۱۸ سال و ۵۰٪ مردان بالاتر از ۱۸ سال بیکار هستند. ولایات که سطح پایین بیکاری در آن ثبت شده اکثر ولایات با ساحات وسیع دهاتی یا غیر شهری، دور افتاده و نسبتاً غیر مسکونی میباشند مانند ولایات نورستان و دایکندی. این امکان پذیر است چون در این ولایات اقتصاد زراعتی میکانیزه شده وجود نداشته، تقاضا بلند کارگران و تراکم نفوس کمتر وجود دارد. ولایات همچون لغمان، لوگر، پکتیا و کنر ولایات با بیشترین آمار بیکاری نسبی هستند.

انواع قراردادها

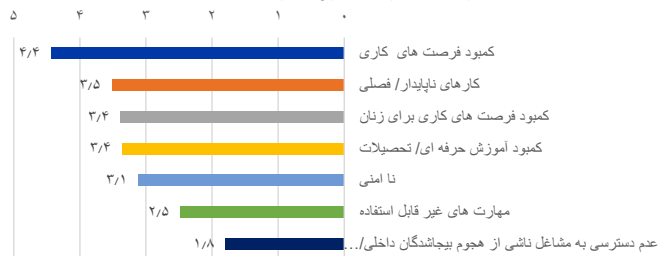
موارد ترجیح دادن صاحب کار برای استخدام کارمندان | رتبه بندی شده به اساس اهمیت

اهمیت (تعداد=۴,۵۸۰) = ۰ غیر قابل اجرا ؛ ۱= بسیار بی اهمیت؛ ۲= بی اهمیت؛ ۳= کمی با اهمیت؛ ۴= با اهمیت؛ ۵= بسیار با اهمیت

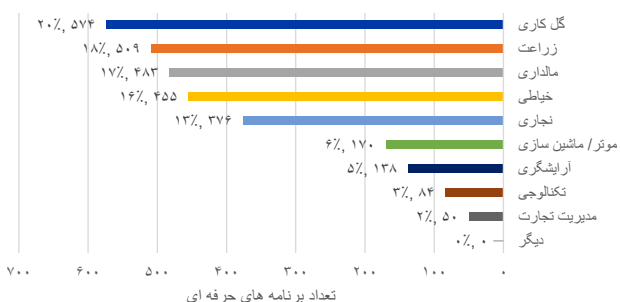

موانع در مقابل کار | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت

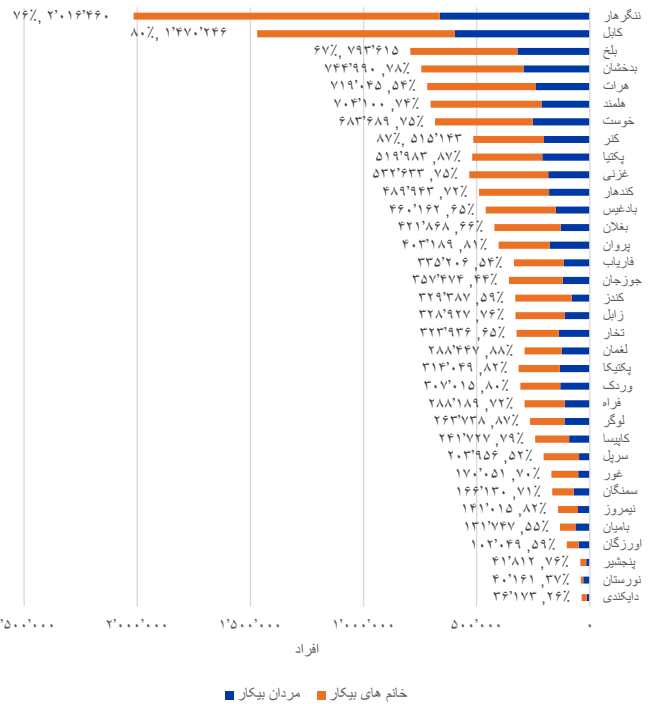
اهمیت (تعداد=۴,۵۸۰) = ۰ غیر قابل اجرا ؛ ۱= بسیار بی اهمیت؛ ۲= بی اهمیت؛ ۳= کمی با اهمیت؛ ۴= با اهمیت؛ ۵= بسیار با اهمیت

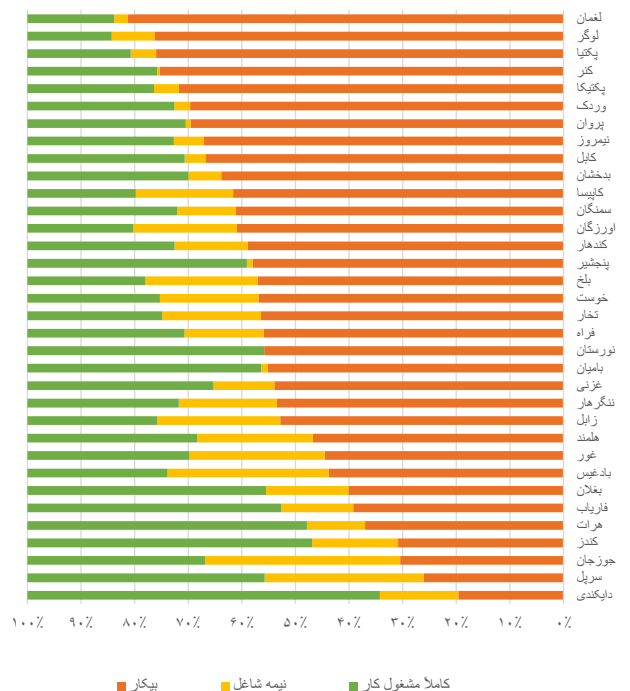
موجودیت برنامه های آموزش حرفه ای

ارقام بیکاری (+۱۸) | به تفکیک جنسیت و ولایت

وضعیت شغلی | مردان (بزرگتر از ۱۸ سال)

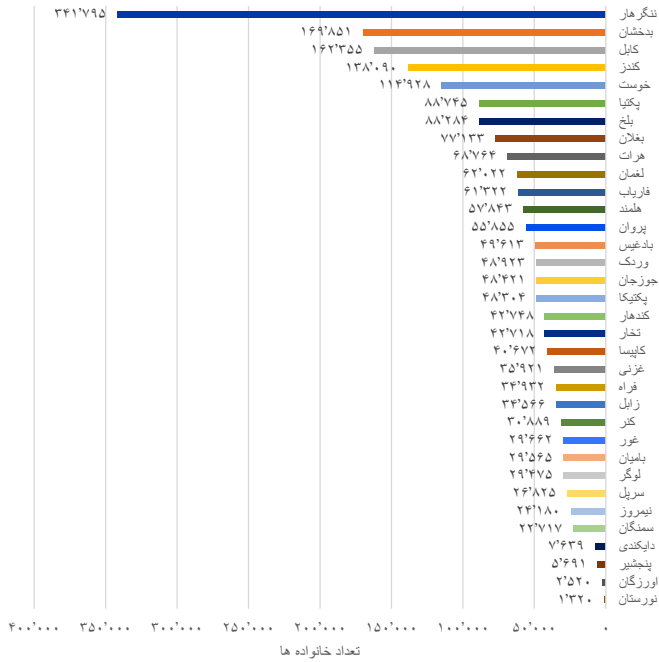

مالی و دارایی

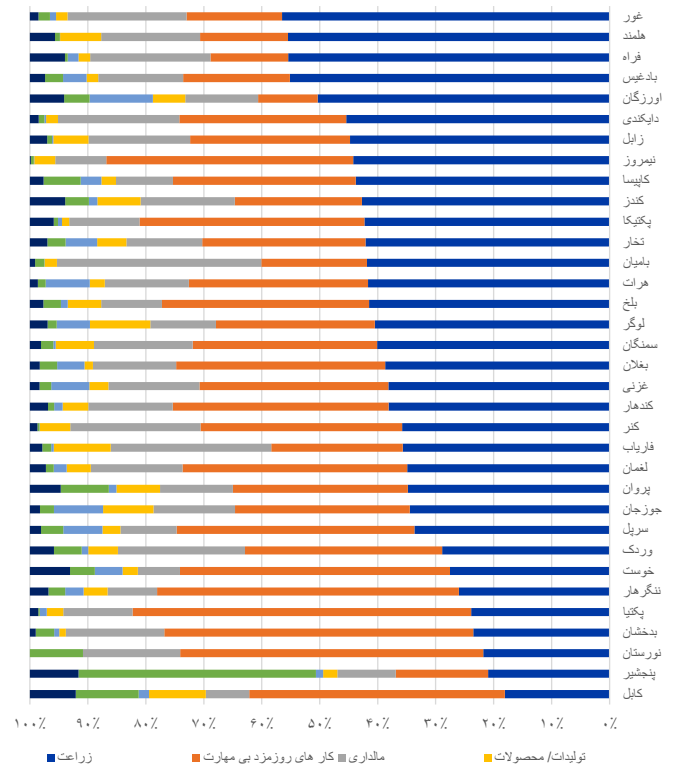
پاسخ دهندگان کلیدی گزارش داده اند که بیشتر از ۲ میلیون خانواده هایکه قرضدار هستند، حد اوسط قرضداری آنها ۳۹،۶۷۹ افغانی میباشد. قرضداری یکی از عوامل عمده تصمیم گیری برای قصد مهاجرت، بشکل بیجاشدگی داخلی و همچنان مهاجرت خارج از مرز های کشور میباشد. حد اوسط قروض در ولایات روستایی دور افتاده مانند دایکندی، بامیان و غزنی از همه بیشتر است که این ولایات همچنان از جمله ولایات فقیر کشور نیز محسوب میشوند.

کمتراز ۸٪ افغانها در سکتور های اقتصادی تولیدی و خدماتی کار میکنند که این خود نشان دهنده اتکا افغانستان روی سکتور زراعتی میباشد. ولایات کندز، کابل و پکتیکا دارای بلندترین سطح اوسط درآمد خانواده ها میباشد و ساحات روستایی بدهکار مراکز شهری بوده دسترسی به تجارت مرزی و شمولیت در اقتصاد غیر رسمی در این ارتباط قابل ملاحظه است. مصارف در ولایات متأثر از درگیری ها، مانند اورزگان، کندز و خوست از همه بیشتر است. تفاوت بسیار زیاد سطح اوسط درآمد ماهانه بین مناطق مختلف در اورزگان به درجه اول و وردک به درجه دوم وجود داشت. ۴۸٪ خانواده ها درآمد خالص خود را برای خرید غذا استفاده میکنند و بلندترین تعداد این نوع از خانواده ها در ولایات روستایی، مانند پنجشیر (۷۳٪) و نیمروز (۶۸٪) و پایین ترین تعداد در ولایت کابل (۲۹٪) به ثبت رسیده است.

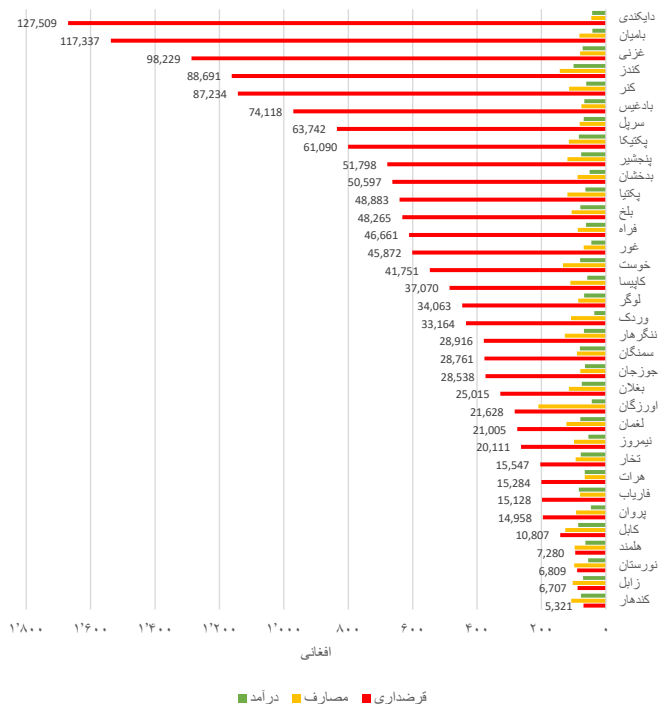
تعداد خانواده های قرضدار | به تفکیک ولایت

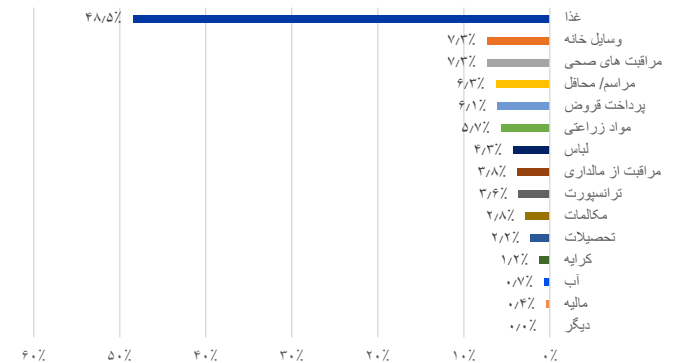
منابع درآمد | به تفکیک ولایت

حد اوسط درآمد و مصارف ماهانه خانواده ها همراه با قرضداری مجموعی آنها | به تفکیک ولایت

حد اوسط مصارف ماهانه خانواده ها | به تفکیک کتگوری

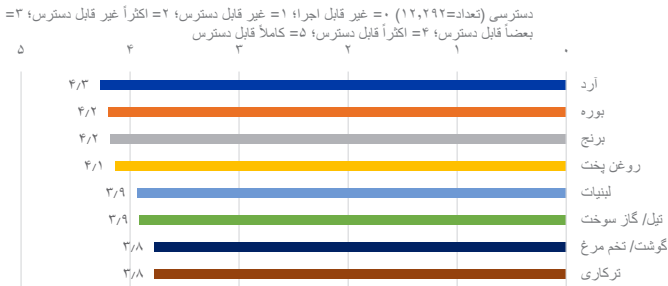

مارکیت ها

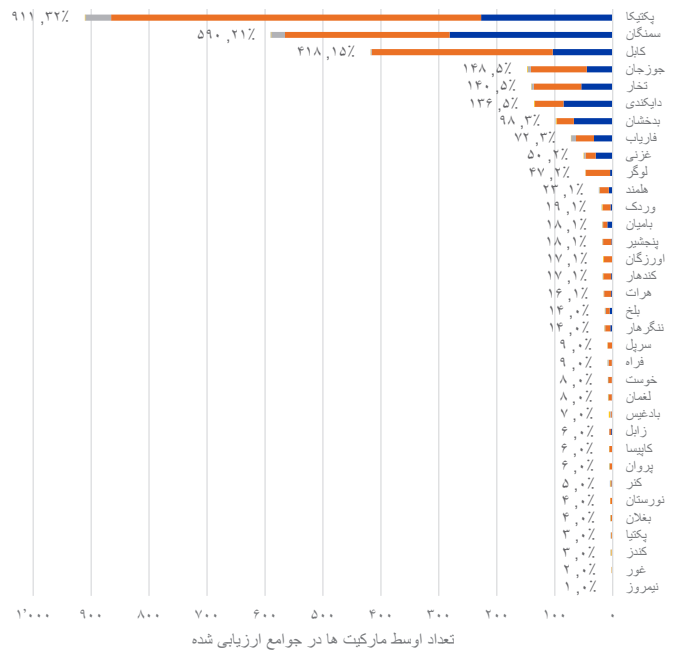
شیرینی باب، روغن پخت، برنج و آرد عموماً قابل دسترس هستند، در حالیکه ترکاری، گوشت، مرغ و تخم مرغ فقط بعضی اوقات قابل دسترس هستند. قیمت روغن پخت، برنج و آرد در طول شش ماه قبل از ارزیابی تقریباً در تمام ولایات افزایش یافته است، هرچند قیمت مواد سوخت حدود یک از چهار قریه ارزیابی شده کاهش یافته است که ممکن دلیل آن همه گیری کووید-۱۹ باشد.

در سطح کشور، جوامع شکل اوسط عموماً به مغازه های کوچک و کراچی کنار جاده دسترسی دارند. سیستم ردیابی بیجاشدگان تفاوت های بسیار بزرگ را بین ولایات مختلف در رابطه به دسترسی به مارکیت ها دریافت. ولایات پکتیکا، سمنگان، کابل و جوزجان بیشترین دسترسی به مارکیت ها را دارند چون از لحاظ موقعیت به نقاط بزرگ مرزی یا هم مراکز شهری ارتباط دارند. دسترسی به مارکیت ها در ولایات دور افتاده، مانند نیمروز، غور، پکتیا، کندز و بغلان از همه کمتر است. دسترسی زنان به مارکیت ها در ولایات پنجشیر، لغمان، فاریاب و بلخ از همه بیشتر بوده و در ولایات نا امن و با هنجار های اجتماعی همچون نورستان، اورزگان و زابل از همه کمتر است.

دسترسی به مواد اولیه/ مواد ارتزاقی | رتبه بندی بر اساس دسترسی

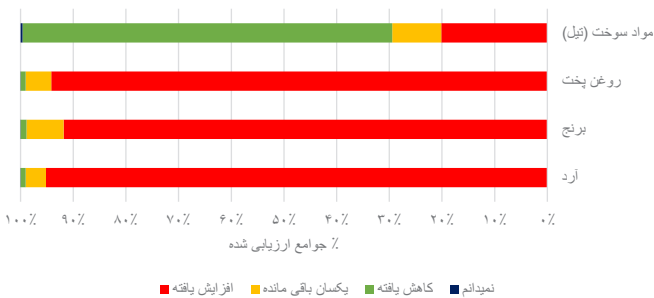
دسترسی به مارکیت ها | به تفکیک ولایت و نوع مارکیت

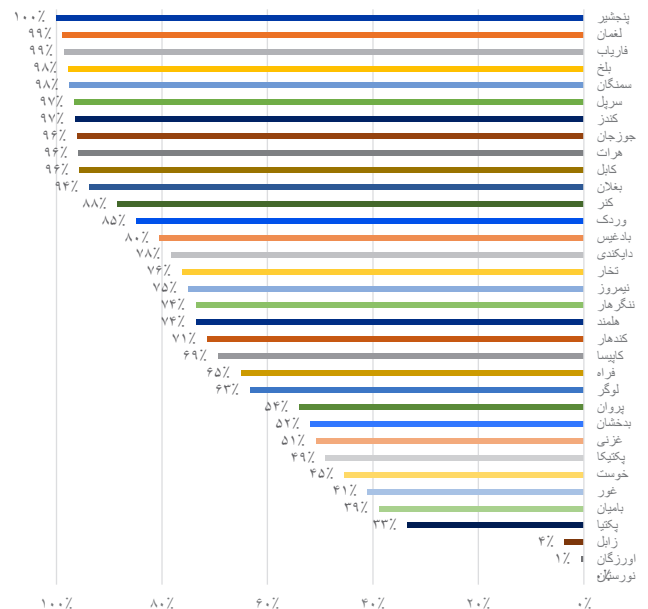
قیمت مواد اولیه/ مواد ارتزاقی به کیلو/ لیتر

تغییرات در قیمت مواد ارتزاقی یا اولیه در جریان سه ماه اخیر

دسترسی زنان به مارکیت ها | به تفکیک ولایت

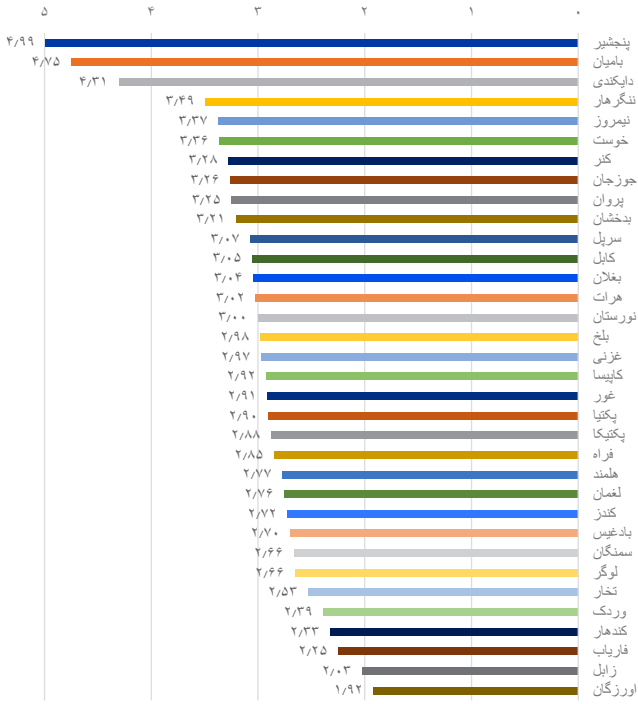

دوکان های کوچک مانند این دوکان که در ولایت فاریاب است برای بسیاری از جوامع منطبق مارکیت اصلی برای خرید و فروش آشنا مورد استفاده قرار میگیرد. این ساحات تجاری موقعیت های خوبی برای توزیع مواد و پیامهای آگاهی دهی در مورد خطرات کووید-۱۹ هستند. © IOM ۲۰۲۰

امنیت و مصئونیت

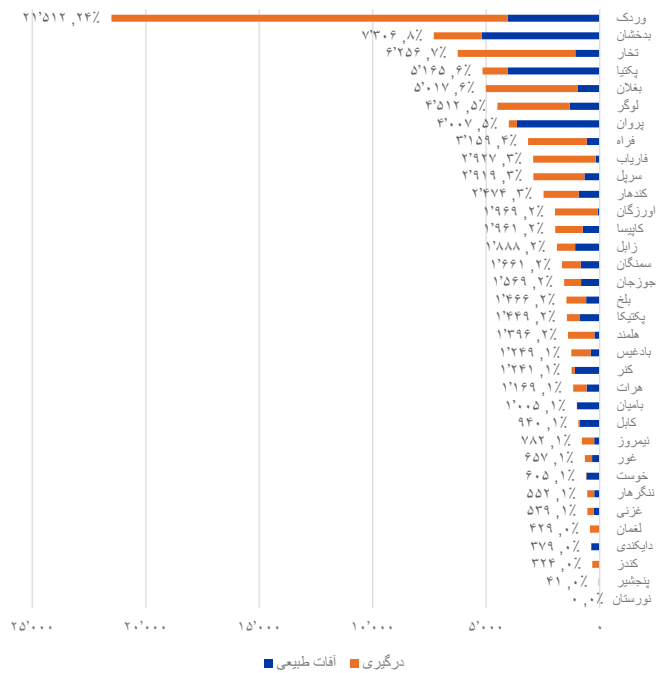
وضعیت امنیتی | رتبه بندی به اساس امنیت

امنیت (تعداد=۱۲,۲۹۲) = ۰ غیر قابل تطبیق، ۱=بسیار نا امن، ۲= نا امن، ۳= عادی، ۴= امن، ۵= بسیار امن

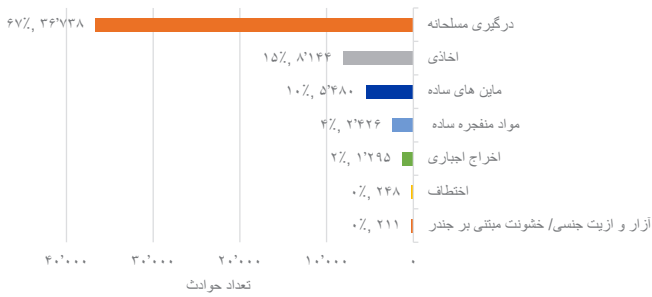

در طول ۶ ماه قبل از ارزیابی ۶۳٪ از حوادث امنیتی که بر علاوه ۸۸٪ مرگ و میر گزارش شده است ناشی از درگیری ها بوده است که اکثر آنها شامل درگیری های مسلحانه (۶۶٪) و به تعقیب آن اخازی (۱۶٪) و مواد انفجاری ساده (۱۰٪) میباشد. برخلاف اطلاعات که در دور گذشته ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه که در آن خشکسالی منیحت عمده ترین آفت طبیعی گفته شده بود، در این دور از جمع آوری اطلاعات عمده ترین آفات طبیعی بارندگی و باد شدید (۳۹٪)، به تعقیب آن سیلاب ها (۳۳٪) و هوای حد سرد زمستانی و برف باری (۱۸٪) گفته شده است. قسمیکه اکثریت حوادث امنیتی و مرگ و میر ثبت شده بخاطر درگیری ها اتفاق میافتد این گزارش تلاش تشویق نمودن ارائه کنندگان خدمات بشردوستانه را بخاطر مورد هدف قرار دادن ولایات، ولسوالی ها و قریجات متأثر از درگیری ها را دارد که بالاخره موجب بیجاشدگی میشود.

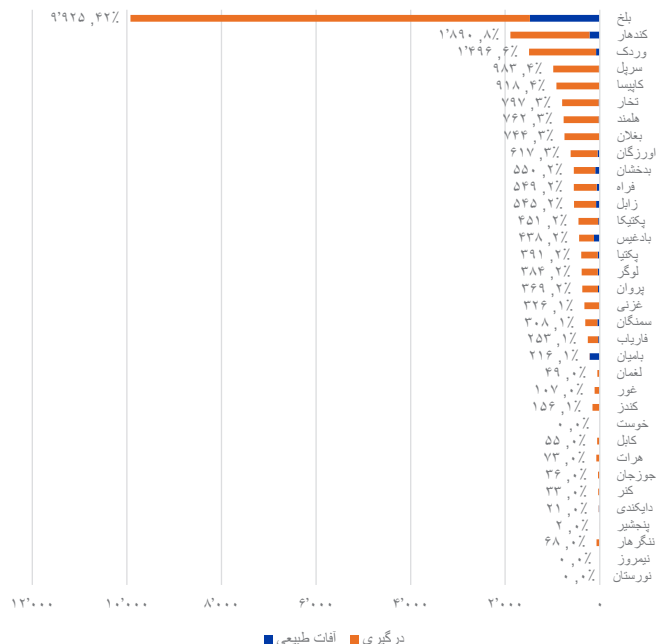
حوادث مربوط به آفات طبیعی و درگیری ها در ۶ ماه اخیر | به تفکیک ولایت

حوادث مربوط به امنیت در ۶ ماه اخیر

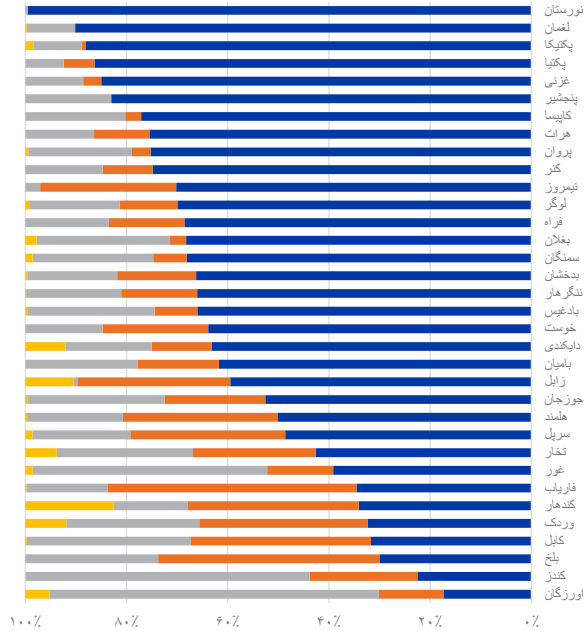
مرگ و میر ناشی از آفات طبیعی و درگیری ها در ۶ ماه اخیر | به تفکیک ولایت

ولایات همچون نیمروز که یک نمونه ای از آسیب پذیری آن در تصویر بالا نشان داده شده در مقابل آفات طبیعی دورانی همچون خشکسالی و سیلاب های حد آسیب پذیر میباشند و در نتیجه خاک، نباتات پراکنده و کم و همچنان محیط نمیتواند آب کافی را نگهدارد. © IOM ۲۰۲۰

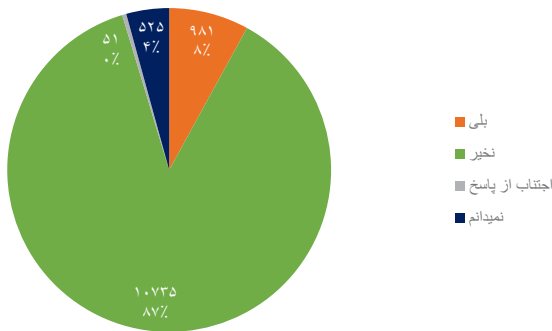
همبستگی اجتماعی

میانجیگری برای حل و فصل منازعات | به تفکیک ولایت

■ میانجیگری میان افراد از جامعه
■ میانجیگری میان افراد از فامیل های متأثر
■ از طریق یک محکمه
■ دیگر

تنش/ بی اعتمادی بین گروه ها در جامعه | تعداد=۱۲,۲۹۲

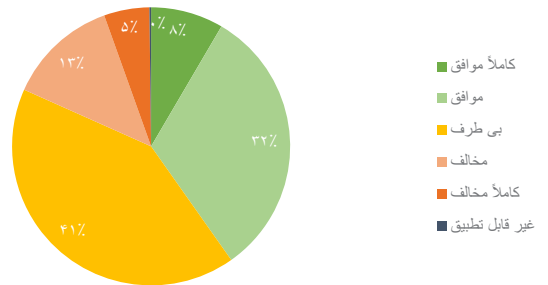
■ بلی
■ نخیر
■ اجتناب از پاسخ
■ نمیدانم

وابسته به سطح آسیب پذیری یک ولایت در برابر درگیری ها، کمتر از نصف (۴۵٪) معلومات دهندگان کلیدی که مصاحبه گردیده اند بالای سیستم عدالت اعتماد داشتند. پنجشیر، دایکندی و پروان ولایاتی اند که ارقام کمتر حوادث امنیتی و مرگ و میر را داشته و از لحاظ داشتن اعتماد بالای سیستم عدالتی در جایگاه بلند قرار گرفته اند. ولایات متأثر از درگیری ها مانند اورزگان، غور و پکتیکا پایتختین سطح اعتماد را بالای سیستم عدالت گزارش داده اند. افراد در ۶۰٪ فریجات ارزیابی شده هنگام انجام فعالیت های بیرون از منزل احساس غیر مطمئن داشتند که این خود باعث کاهش تحرک افراد، نا توانایی دسترسی به خدمات و بشکل نا متناسی متأثر ساختن خانم ها میشود.

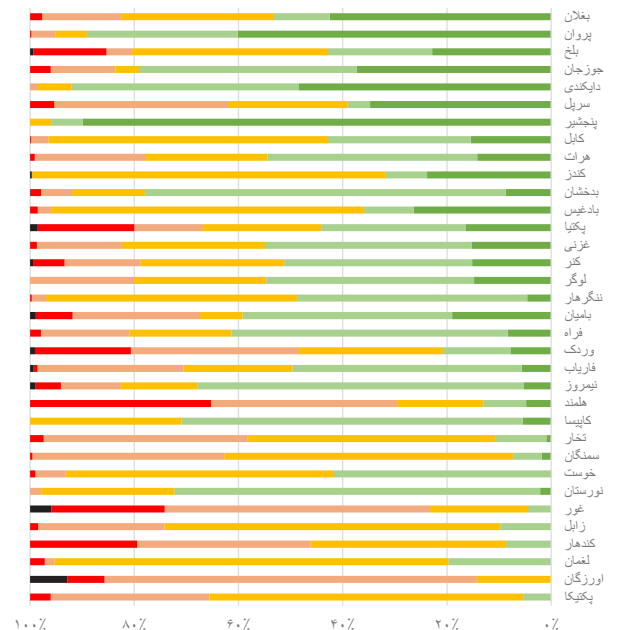
در جوامع که بی اعتمادی یا تنش وجود دارد اکثر اوقات بین بیجاشدگان داخلی، بازگشت کنندگان خارج کشور و اعضای جوامع میزبان و همچنان دهاقین و چوپان ها میباشد. تنش ها اکثر اوقات روی مسائل مربوط به دسترسی به منابع، مانند زمین، آب و شغل یا هم مسائل تاریخی خانوادگی میچرخند. ۶۹٪ معلومات دهندگان کلیدی ذکر کردند که جا هایکه این نوع از تنش ها اتفاق میافتد اغلب اوقات به حملات فیزیکی می انجامد.

تنش های داخل قریه عموماً از طریق میانجگری مردم محل (۵۹٪) یا هم خانواده های درگیر (۱۸٪) حل و فصل میگردد. کمتر از ۲٪ معلومات دهندگان کلیدی ذکر کردند که تنش ها اصلاً حل و فصل نمیشود.

احساس امنیت در فعالیت های روزمره بیرون از خانه

اعتماد بالای سیستم عدالت در جامعه | به تفکیک ولایت

■ کاملاً بی اعتماد ■ کمی با اعتماد ■ بی طرف ■ با اعتماد ■ کاملاً با اعتماد ■ غیر قابل تطبیق

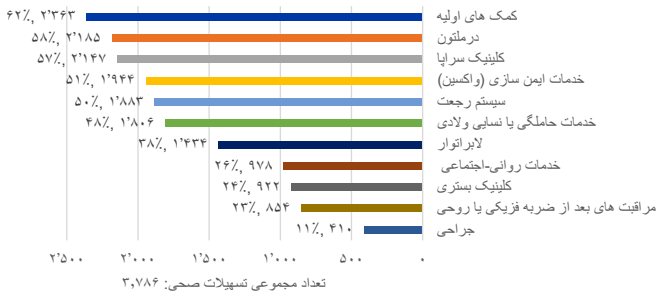
شورا های مبتنی بر جامعه مانند این گروه از بزرگان قریه در ولایت بلخ در اکثریت واقعات برای حل و فصل مخالفت های میان جوامع و یا در خود جوامع میانجگری مینمایند. © IOM ۲۰۲۰

صحت

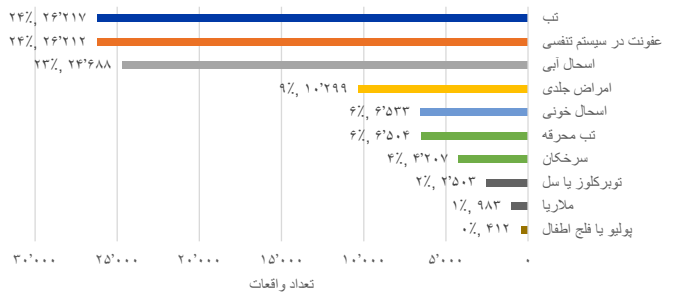
بیشتر از نصف ارائه کنندگان خدمات صحتی خدمات کمک های اولیه، فارسی، سرایا و معافیت را ارائه میکنند. هرچند ۱۸٪ از جمعیت ارزیابی شده هنگام مریض شدن به نزدیکترین کلینیک صحتی مراجعه نمیکنند و بلندترین ارقام این جمعیت ها در ولایات جوزجان (۴۳٪) و سرپل (۳۹٪) گزارش شده و دلایل آن اکثر مواقع کیفیت ضعیف ادویجات، خدمات و کارمندان گفته شده است. کمبود کارمندان از طبقه انانث یک مانع عمده دسترسی خانم ها به خدمات صحتی گفته شده است.

نتایج ارزیابی نشان میدهد که اعراض و علائم مشابه به کووید-۱۹، مانند تب (۲۴٪) واقعات)، عفونت های تنفسی (۲۴٪) و اسهال آبی (۲۳٪) بشکل قابل ملاحظه ای گزارش شده اند که نیاز برای راهکار های مبتنی بر جامعه برای جلوگیری و کنترل عفونت را برجسته میسازد. فقط ۲۳٪ از جوامع ارزیابی شده یک کلینیک صحتی در محدوده ای جامعه یا منطقه خود دارند اما تفاوت های زیادی بین ولایات مختلف وجود دارد. در ولایت کندهار نزدیکترین مرکز صحتی در حد اوسط ۲۳ کیلومتر دورتر واقع است که بدترین وضعیت دسترسی به مراقبت های صحتی را در مقایسه با تمام ولایات ارزیابی شده نشان میدهد و دسترسی به مراقبت های صحتی ضروری شدیداً دشوار است.

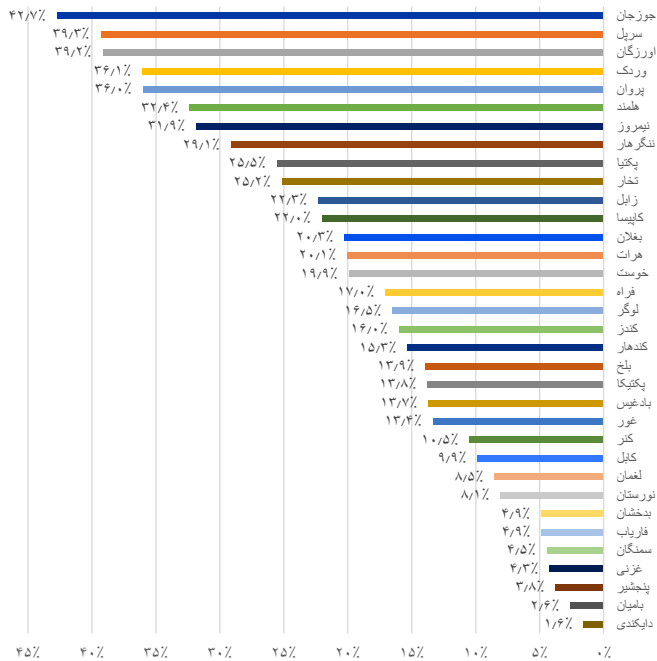
ارائه خدمات در تسهیلات صحتی | به تفکیک انواع خدمات

امراض و مشکلات صحتی

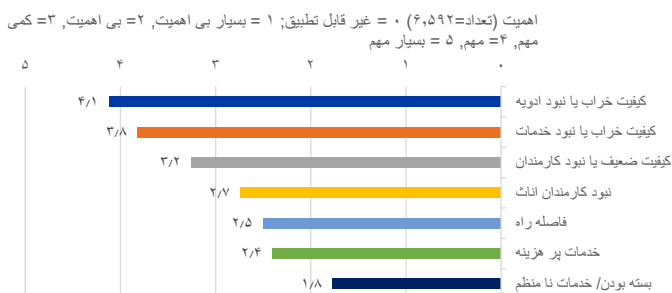
جمعیت که نزدیکترین تسهیلات صحتی را استفاده نمیکنند | به تفکیک ولایت

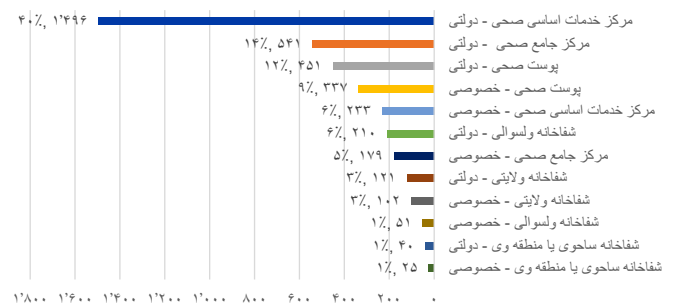
دسترسی به کلینیک ها | به تفکیک ولایات

دلایل برای استفاده نکردن نزدیکترین مرکز صحتی | به اساس اهمیت

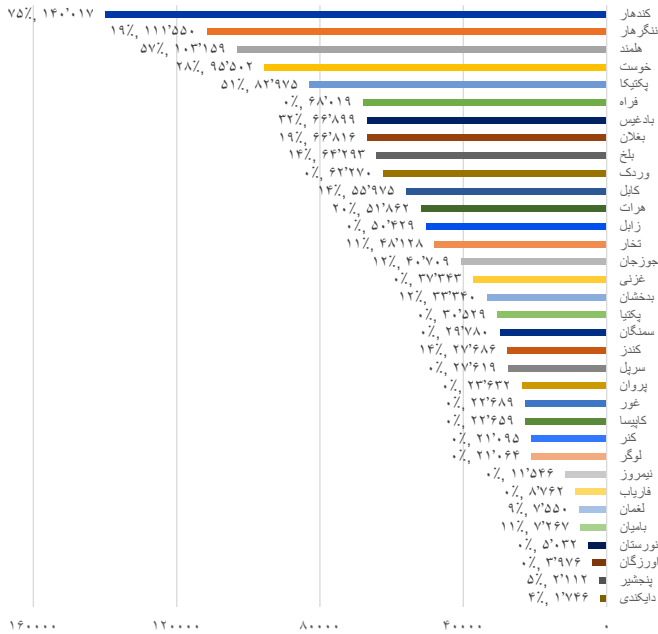

تعداد و انواع تسهیلات صحتی

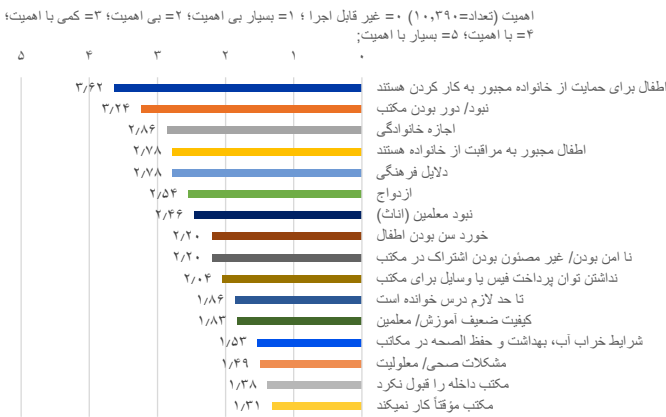

تحصیلات

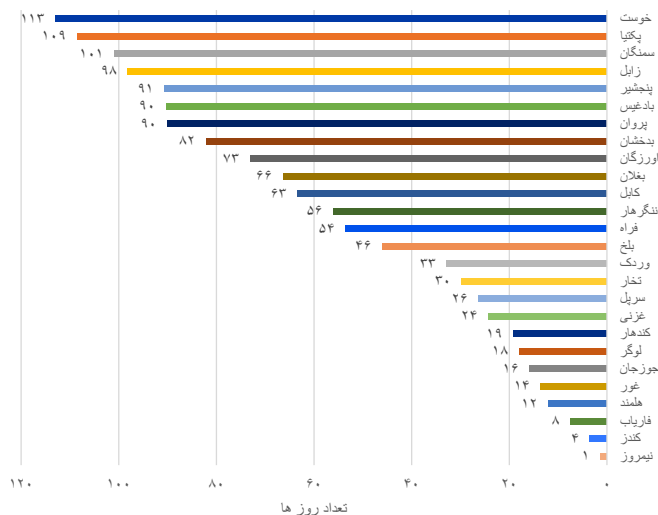
تعداد اطفال که به مکتب نمیروند | به تفکیک ولایت

موانع در مقابل تعلیم و تربیه | رتبه بندی به اساس اهمیت

تعداد اوسط روز هایکه مکتب در ۶ ماه اخیر بسته/ویران/ و یا اشغال بوند |
تعداد= ۱,۵۶۱

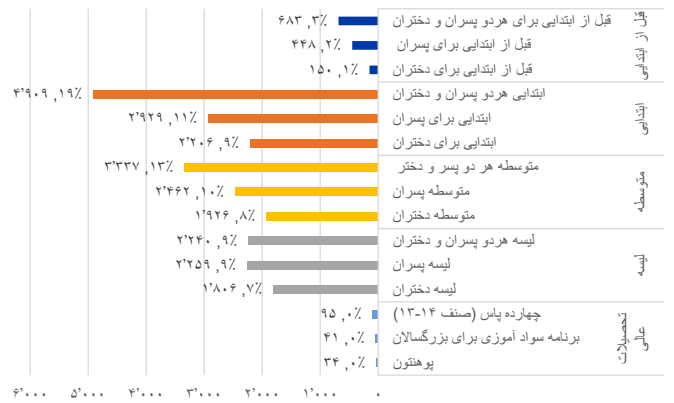

همانند دسترسی به تسهیلات صحی، در رابطه به موجودیت یا دسترسی به مکاتب تفاوت های زیادی وجود دارد. در حالیکه ساحات پرنفوس شهری که تعداد بیشتر مکاتب را دارد، تراکم نفوس زیاد در آن مناطق منجر به تراکم شاگردان زیادی در یک مرکز آموزشی میگردد. در ولایت هلمند در سطح اوسط یک مکتب برای ۳,۷۸۰ طفل وجود دارد که سن شان واجد شرایط مکتب رفتن است، در حالیکه برخلاف آن در ولایت نیروز ۱ مکتب برای هر ۳۲۵ طفل وجود دارد که سن واجد شرایط مکتب رفتن را دارد. بلندترین تعداد شاگردان که به مکتب نمیروند در ولایات کندهار، ننگرهار و هلمند به ثبت رسیده است.

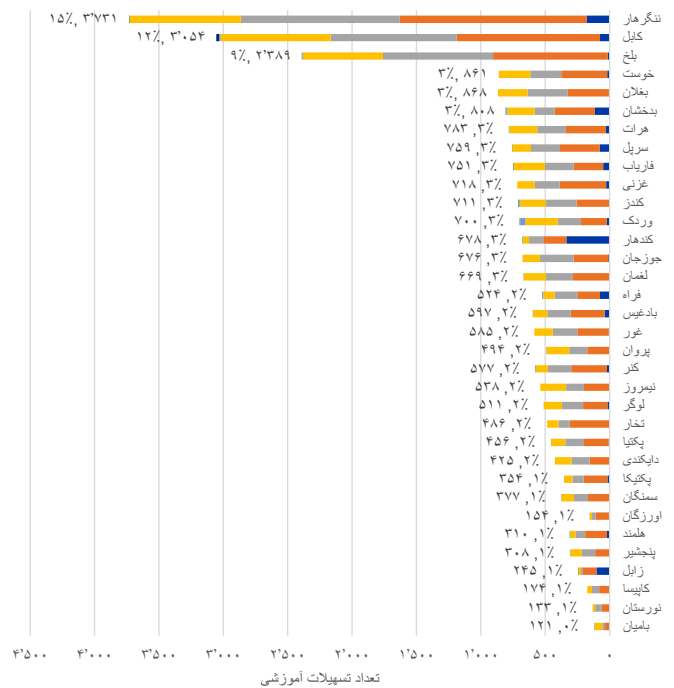
انواع مراکز آموزشی که تحصیلات به سطح بلند دارند مانند آموزش های حرفه ای، برنامه های سواد آموزی و پوهنتون ها، اکثر اوقات در ساحات شهری، بخصوص کابل وجود دارند.

با در نظر داشت هردو کمبود تقاضا تحصیلات از طرف خانواده های فقیر و محدود بودن مواد درسی در تسهیلات آموزشی، عمده ترین موانع در مقابل تحصیلات مجبور بودن اطفال به کار کردن برای حمایت از خانواده ها، دور بودن مکاتب و اجازه ندادن خانواده ها برای اطفال تا مکتب بروند یا هم مجبور بودن اطفال برای مراقبت از خانواده های شان گفته شده است.

انواع تسهیلات آموزشی موجود

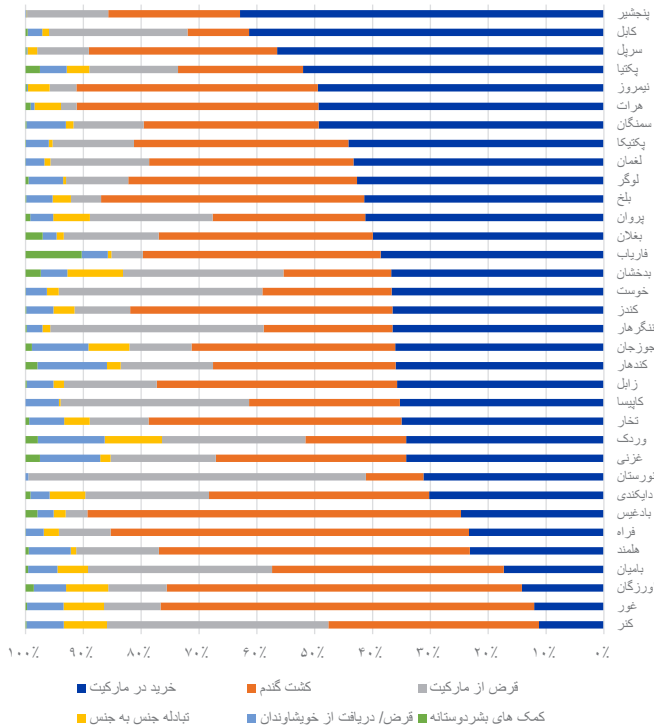
انواع تسهیلات آموزشی | به تفکیک ولایت

پوهنتون ■ سواد آموزی ■ چهارده پاس ■ لیسه ■ تعلیمات متوسطه ■ تعلیمات ابتدایی ■ تعلیمات قبل از دوره ابتدایی

غذا و تغذیه

روشهای بدست آوردن گندم/ آرد/ نان خشک | به تفکیک ولایت

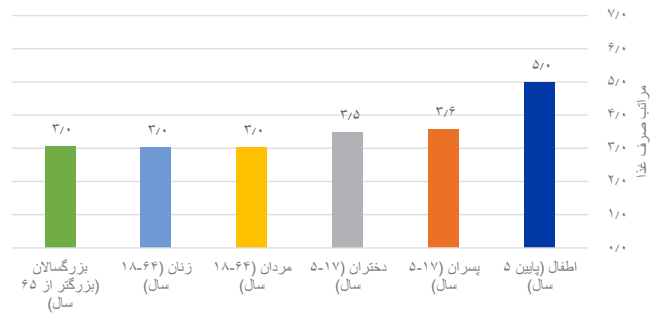

آسیب پذیری افغانستان در برابر درگیری ها و آفات طبیعی اکثر اوقات منجر به سطح بلند عدم مصونیت غذایی میشود، قسمیکه در جریان خشکسالی سال ۲۰۱۸ نیز تجربه کردیم. در نتیجه کمیاب بودن مواد غذایی، تنوع غذایی در دستخوان های خانواده های افغان کاهش میابد. غلجات و قند یا بوره بشکل روزانه مصرف میگردد. گوشت و میوه جات که منابع مهم پروتین و مواد مغذی هستند در حد اوسط فقط یک بار در هفته به مصرف میرسند. سبزیجات و حبوبات دو بار در هفته به مصرف میرسند.

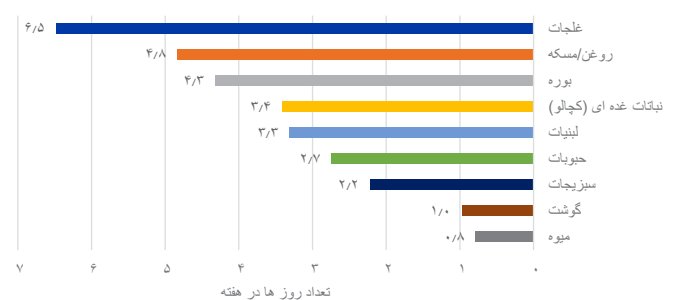
گندم که ماده اساسی تهیه نان خشک است که همه روزه مورد استفاده قرار میگیرد اکثر اوقات در مارکیت های محلی (۳۸٪) خریداری یا هم در زمین های خود کشت میکنند (۳۵٪). ولایات که به نسبت خرید اتکا بیشتر روی کشت گندم دارند عبارت اند از غور و به تعقیب ان بادغیس، فراه، ارزگان و هلمند که از جمله ولایاتی است که در مقابل هردو سیلاب ها و خشکسالی فصلی آسیب پذیر هستند. کمبود مواد زراعتی مانند تخم بذری، مواد کیمیایی، زمین زراعتی، تجهیزات و آب و همچنان بعضی عوامل دیگر همچون فقر و درگیری ها تولید غذا را بخصوص در ولایات وردک، فراه، پروان و دایکندي محدودتر میسازد.

در نتیجه کمیاب بودن مواد غذایی، خانواده ها اغلب روی میکانیزم های مقابله ای گوناگون تکیه میکنند. معمولترین میکانیزم مقابله ای اتکا روی غذای های است که کمتر مورد پسند قرار میگیرند. قرض گرفتن غذا بیشتر در ولایت کنړ و به تعقیب آن در ننگرهار به ثبت رسیده است. صرف نظر از غذا خوردن در یک وعده غذایی از جمله شدیدترین میکانیزم مقابله ای است که به ثبت رسیده است و بیشتر خانواده ها در ولایات سمنگان و تخار روی این میکانیزم اتکا دارند.

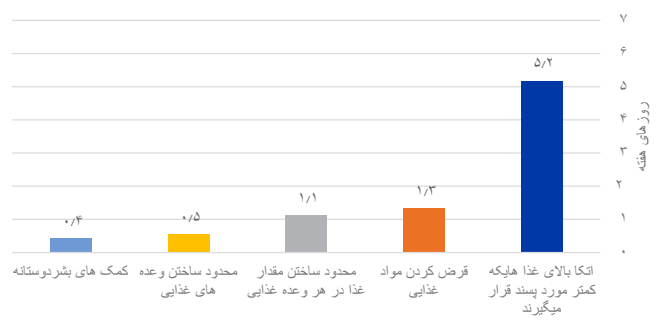
مراتب صرف غذا در یک روز | به تفکیک گروه سنی و جنسیتی

تنوع غذایی | به اساس مراتب استفاده از غذا در هفته

میکانیزم های مقابله ای مربوط به غذا

محدودیت های تولید مواد غذایی | رتبه بندی به اساس اهمیت

اهمیت (تعداد=۱۰،۵۲۴) = ۰ غیر قابل اجرا؛ ۱= بسیار بی اهمیت؛ ۲= بی اهمیت؛ ۳= کمی با اهمیت؛ ۴= با اهمیت؛ ۵= بسیار با اهمیت

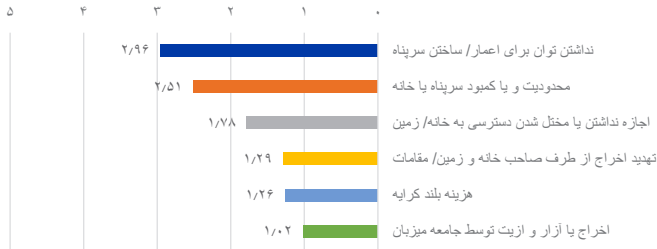

با وجود اقتصاد استوار بر زراعت، افغانستان روی واردات اتکا دارد تا تقاضا یا نیازمندی های گندم در کشور رفع سازد. قسمیکه در تصویر از ولایت لغمان مشاهده میگردد توقع میبرود که حاصلات گندم در سال ۲۰۲۰ به حالت عادی برگردد. © IOM ۲۰۲۰

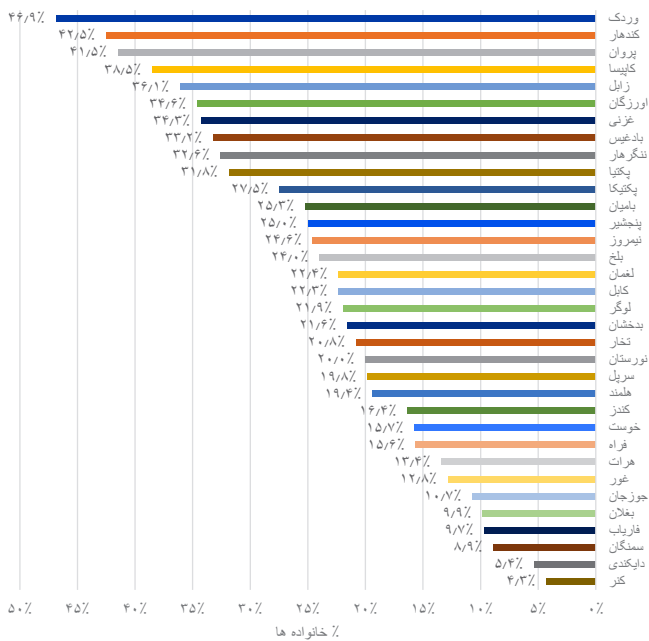
سرپناه

موانع در مقابل دسترسی به خانه | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت

اهمیت (تعداد=۱۲,۲۹۲) = ۰ غیر قابل اجرا؛ ۱= بسیار بی اهمیت؛ ۲= بی اهمیت؛ ۳= کمی با اهمیت؛ ۴= با اهمیت؛ ۵= بسیار با اهمیت

فیصدی خانواده های که توان کرایه دادن را در ۶ ماه اخیر نداشتند | به تفکیک ولایت | تعداد=۲,۲۲۱

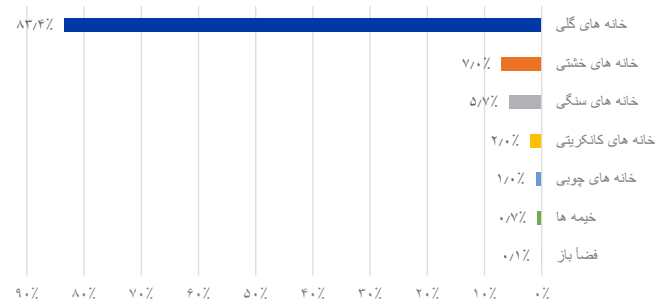

۸۳٪ از خانواده ها در خانه های گلی زندگی میکنند که اکثر اوقات در مقابل آفات طبیعی مقاومت کرده نمیتوانند. کمتر از ۱٪ نفوس که اکثر بیجاشدگان داخلی هستند در خیمه یا فضا باز زندگی میکنند. این بیجاشدگان داخلی اکثر اوقات در ولایات جنگ دیده مانند کندهار، بادغیس یا اورزگان زندگی میکنند که در این ولایات به ترتیب ۱۰٪، ۶٪ و ۳٪ خانواده ها در خیمه یا فضای باز زندگی میکنند.

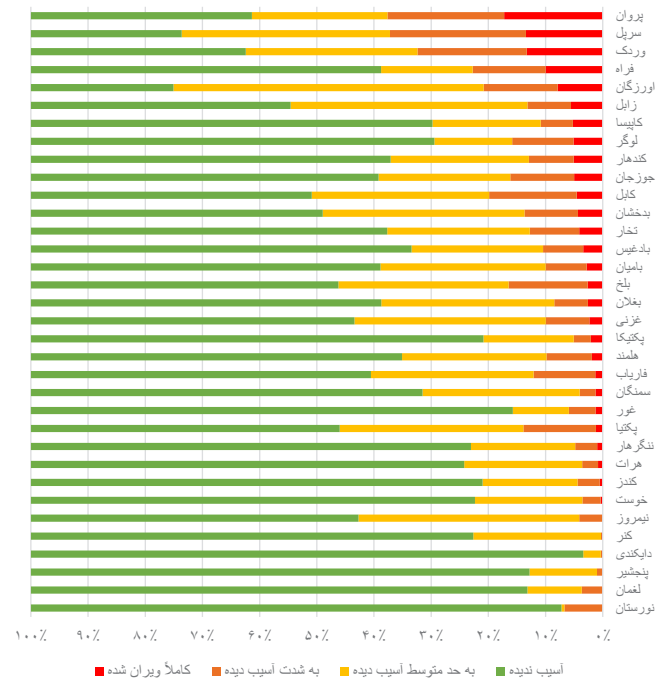
تعداد قابل ملاحظه ای از خانواده ها در ولایات پروان (۳۸٪)، سرپل (۳۷٪) وردک (۳۳٪)، فراه (۲۳٪) و اورزگان (۲۱٪) که به شدت توسط آفات طبیعی و درگیری ها آسیب دیده اند در سرپناه یا خانه که یا شدیداً آسیب دیده و یا هم کاملاً ویران شده زندگی میکنند.

برعلاوه خانه های آسیب دیده، هزینه های بلند کرایه که منجر به زندگی کردن خانواده ها بدون دسترسی به سرپناه کافی شده است. در طول ۶ ماه اخیر ۴۷٪ از خانواده ها در ولایت وردک، ۴۳٪ در کندهار و ۴۲٪ در پروان نمیتوانستند از عهده کرایه خانه شان برآیند.

انواع سرپناه/ خانه | به تفکیک کاربرد جامعه

وضعیت سرپناه | به تفکیک ولایت و فیصدی خسارات

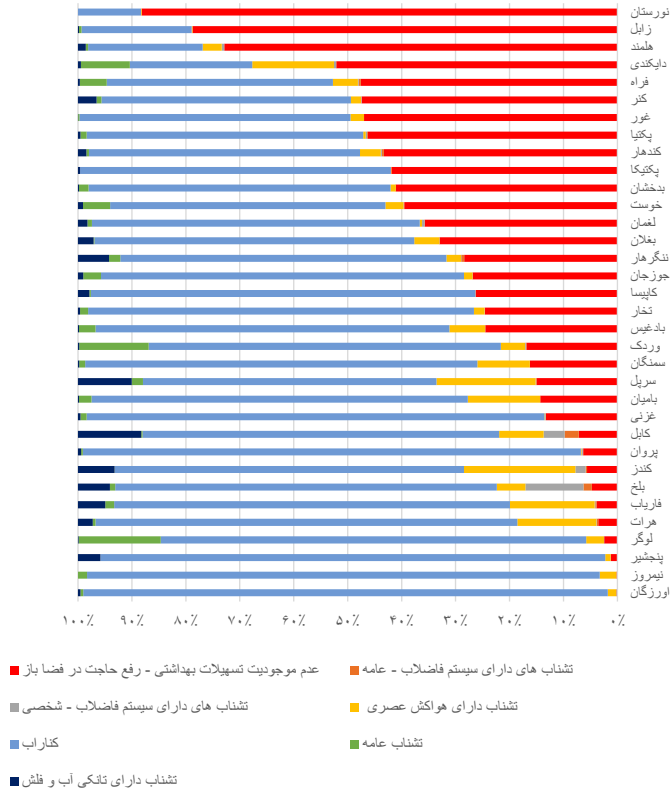
همانند این خانه مرمی خورده در ولایت فاریاب ۱۲٪ از خانه ها یا کاملاً ویران شده و یا هم به شدت آسیب دیده اند. © IOM ۲۰۲۰

آب، اقدامات صحتی و حفظ الصحة

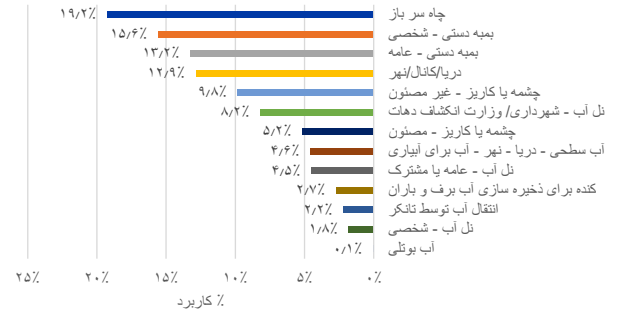
۷۰٪ از نفوس دسترسی محدود به تسهیلات بهداشتی بیت الخلاء دارند که ولایات نورستان (۱۰۰٪)، خوست (۹۸٪) و پروان (۹۶٪) در بلندترین سطح نیازمندی حفظ الصحوی یا بهداشت قرار دارند. یک چهارم حصه افراد در فاضاً آزاد رفع حاجت میکنند. از جمع کسانیکه میتوانند به تسهیلات بهداشتی دسترسی داشته باشند، بیشتر از نصف آنها از کناراب استفاده میکنند.

در بیشتر از یک سوم حصه خانواده ها کمبود آب آشامیدنی، آب برای زراعت یا هم آب برای مقاصد مالداري گزارش شده است. ولایت که با بیشترین مشکلات کمبود آب آشامیدنی مواجه است ولایت زابل است که ۷۰٪ از نفوس این ولایت دسترسی نا کافی به منابع آب آشامیدنی دارند. ولایت که از همه بیشتر متأثر از کمبود آب برای مقاصد عمومی اند عبارت اند از ولایات پکتیکا، زابل، نیمروز و پروان هستند که رهبران جوامع نیازمندی های متعدد آب را ذکر نموده اند.

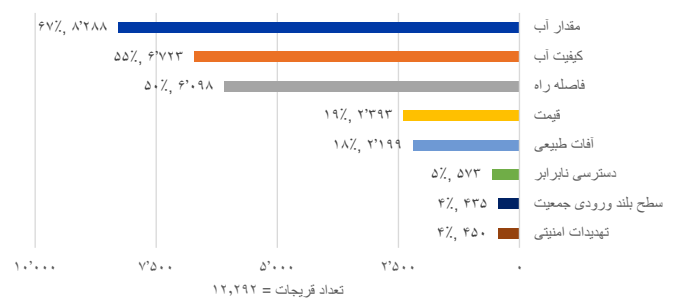
انواع تسهیلات بهداشتی | به تفکیک ولایت

منابع آب آشامیدنی | به اساس کاربرد

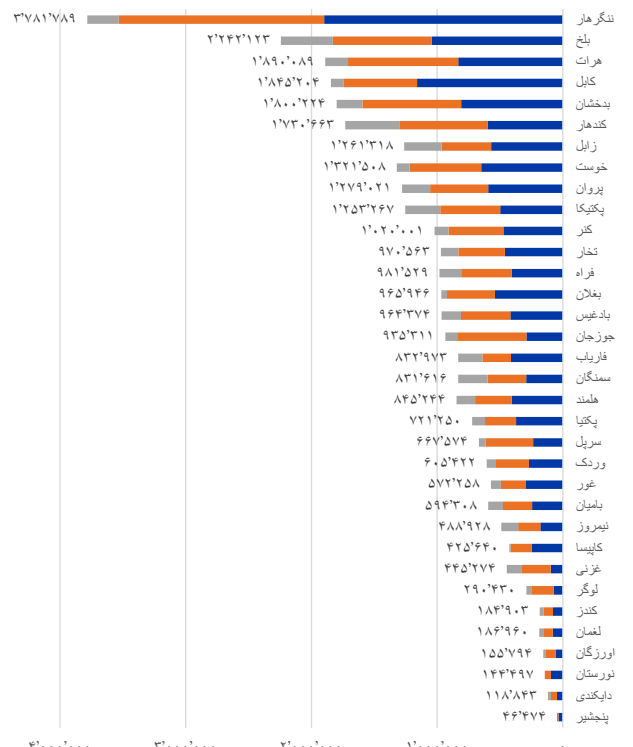
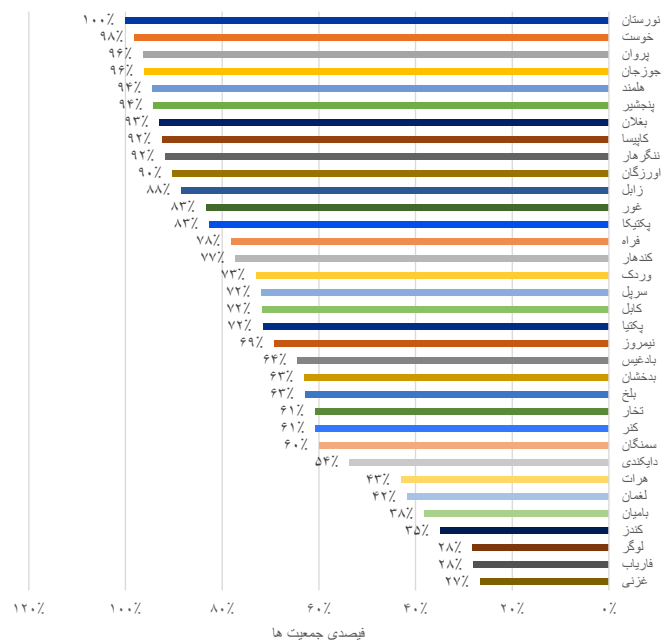

مشکلات مربوط به آب | به اساس تعداد قریجات

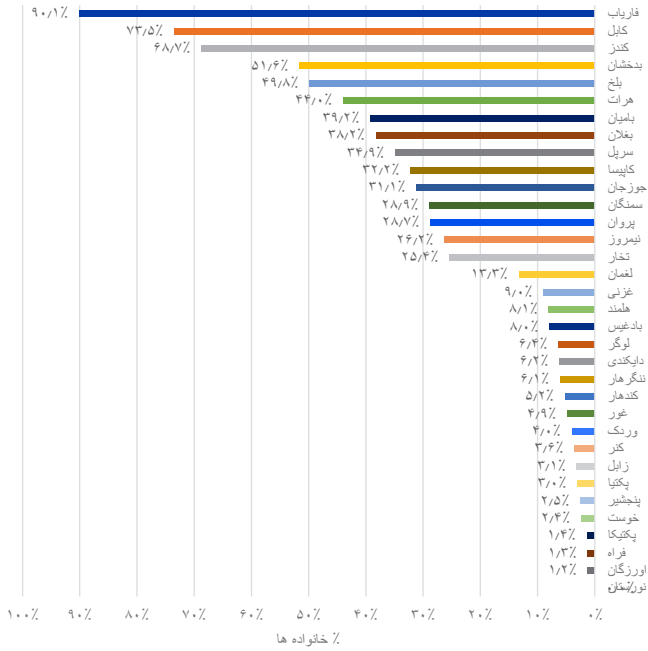
جمعیت نیازمند به منابع آب | به تفکیک ولایت

خانواده هایکه به تسهیلات بهداشتی و مصنوعی بیت الخلاء دسترسی ندارند | به تفکیک ولایت

خدمات رفاهی

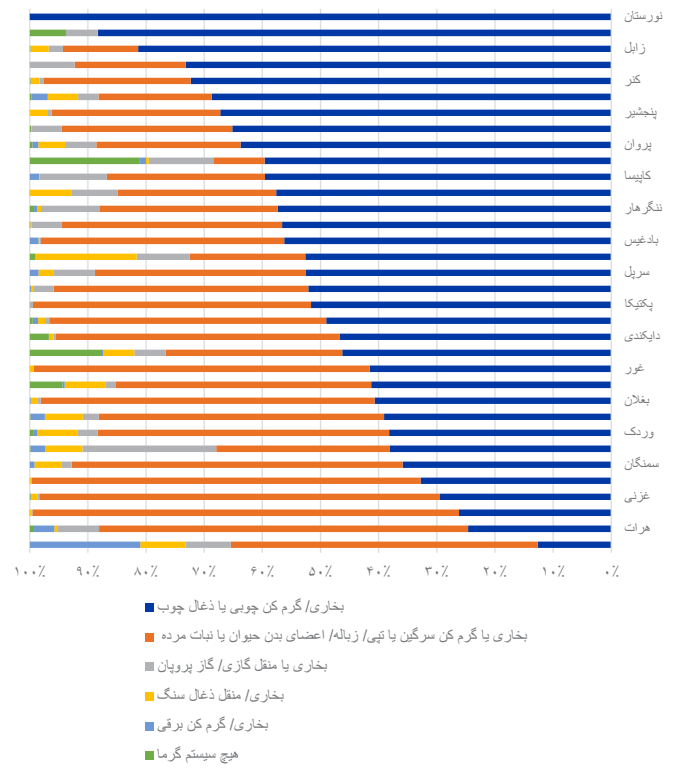
دسترسی به برق عامه | به اساس کاربرد خانواده ها

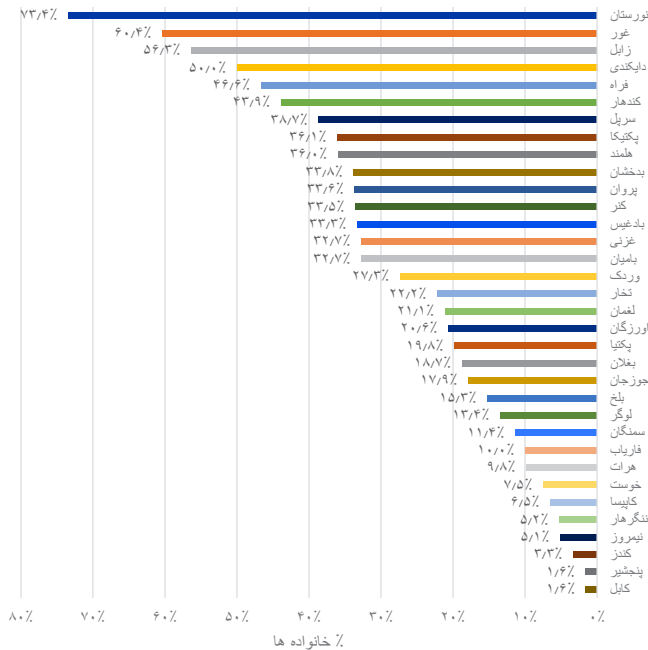
۹۰٪ از خانواده ها گزارش دادند که از چوب/ذغال یا سرگین/تپه یا هم اعضای بدن حیوانات منجبت منبع گرما استفاده می‌کنند. در حالیکه ۲۵٪ از خانواده ها به شبکه برق ملی یا منطقه وی دسترسی داشتند، ۱۰٪ از خانواده ها از انرژی سولری مشترک در جوامع خود استفاده می‌کردند که بیشتر در ولایات پکتیکا (۱۰۰٪)، دایکندی (۹۵٪) و وردک (۹۰٪) معمول بود. قریجات ارزیابی شده گزارش دادند که در حد اوسط ۱۱ روز در ماه میباشد که بیشتر از یک ساعت در روز طول میکشد.

در حالیکه ۷۴٪ از خانواده ها موبایل دارند، ۲۳٪ آنها گزارش داده اند که در قریجات شان به آنتن دهی تلففونی دسترسی ندارند. ولایت نورستان به وخیم ترین وضعیت ارتباطات مخابراتی مواجه است که ۷۳٪ خانواده ها در آنجا به هیچ آنتن دهی تلففونی دسترسی ندارند و صفر فیصد به انترنت دسترسی دارند.

منابع گرما | به تفکیک ولایت و کاربرد خانواده ها

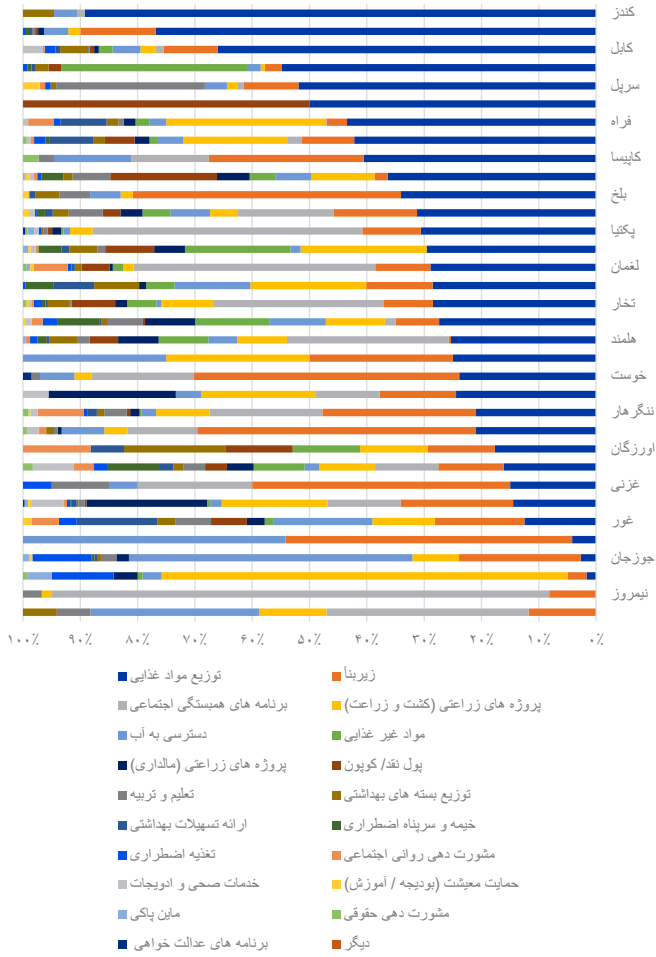
خانواده هایکه به آنتن دهی تلففونی دسترسی ندارند | به تفکیک ولایت

سرگین مواشی که اغلب در ولایات با ساحات وسیع دهات مانند بغلان مورد استفاده قرار میگیرد در سراسر کشور منجبت منبع گرما یا سوخت ۴۱٪ نفوس استفاده می‌کند. © IOM ۲۰۲۰

کمک ها

انواع کمک هایکه در ۶ ماه اخیر ارائه گردیده | به تفکیک ولایت

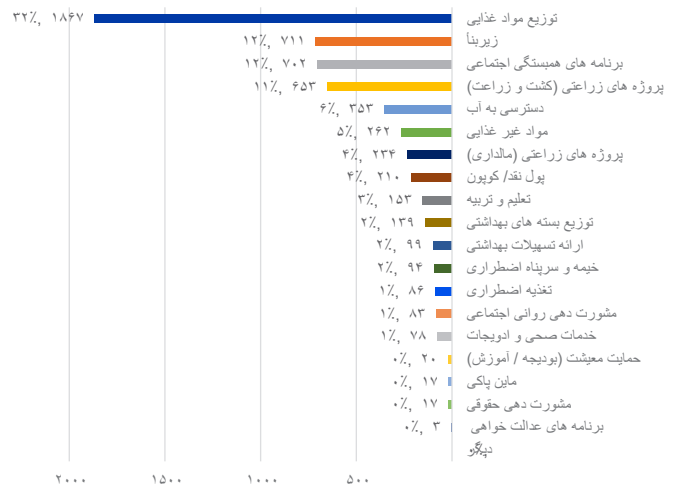

۳۰٪ از قریجات ارزیابی شده گزارش دادند که ۶ ماه قبل از ارزیابی کمک دریافت نموده بودند. کمک های اکثر اوقات بشکل توزیع مواد غذایی (۳۳٪)، سرمایه گذاری بالای زیربنا (۱۲٪) و پروژه های زراعی (۱۷٪) میباشد. در ولایات دایکندی، زابل، غزنی و اورزگان بیشتر از ۹۰٪ از جوامع گزارش دادند که هیچ کمک دریافت نکرده اند.

کمک های بشر دوستانه/ انکشافی | به تفکیک ولایت

انواع کمک هایکه در ۶ ماه اخیر ارائه گردیده

© ۲۰۲۰ سازمان بین المللی مهاجرت (IOM)

برای معلومات بیشتر به شمول دسترسی به نقشه ها، مجموعه اطلاعات (دیتاست) و داشبوردها به www.displacement.iom.int/afghanistan مراجعه نمایید.

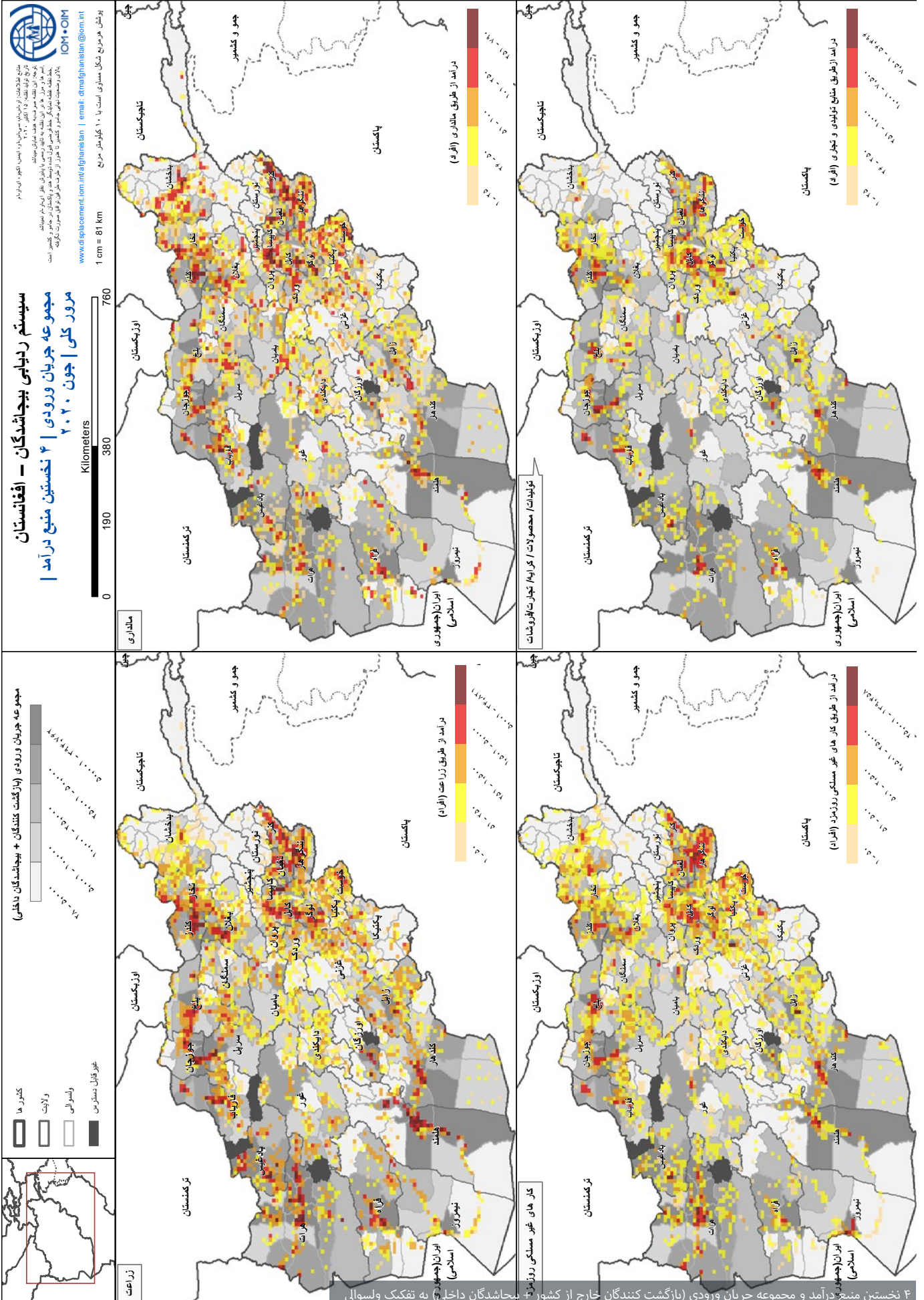
با ما در تماس شوید

DTMAfghanistan@iom.int
twitter.com/iomafghanistan

facebook.com/iomafghanistan
instagram.com/iomafghanistan

حمایت کنندگان مالی دی تی ام در افغانستان:

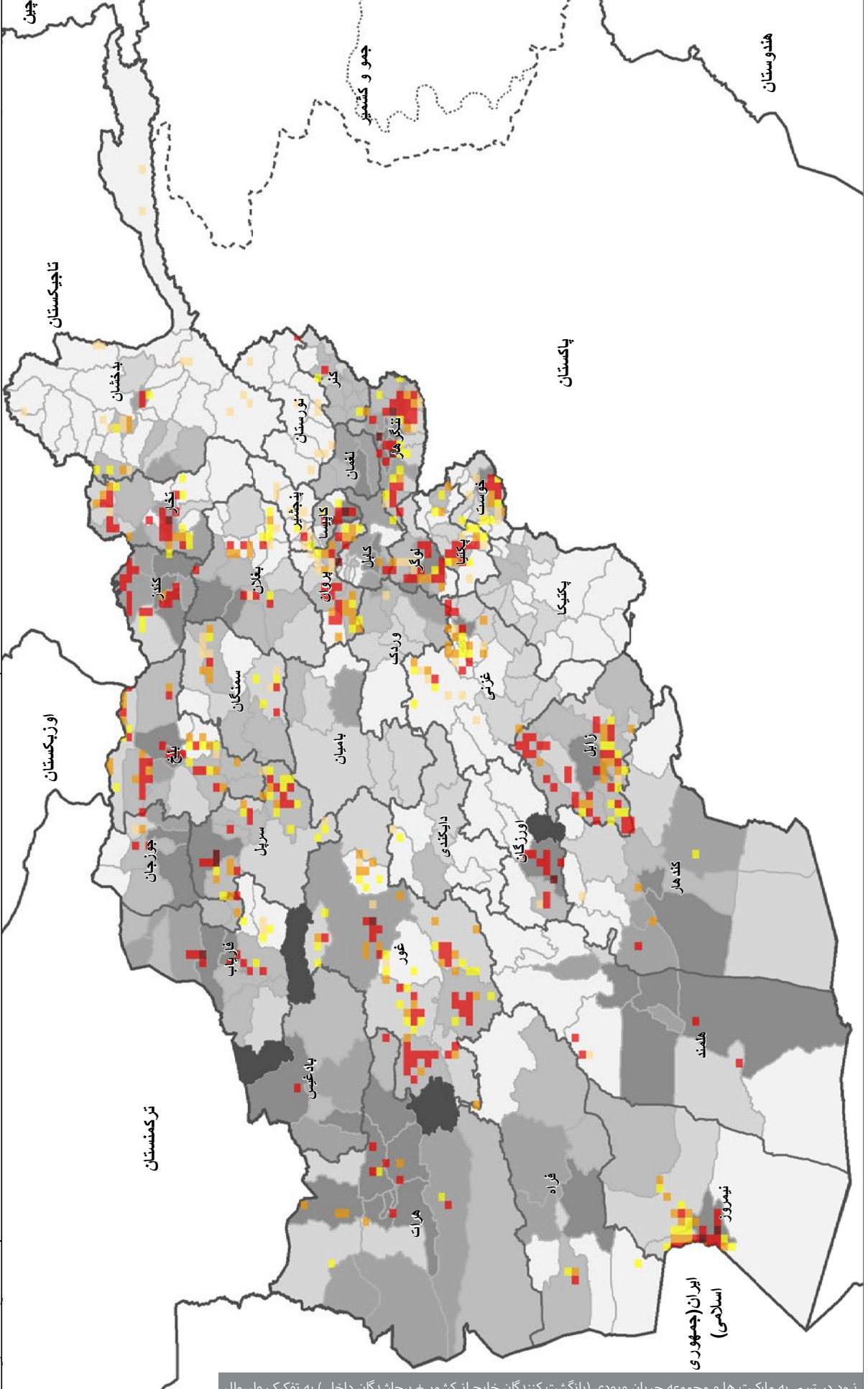
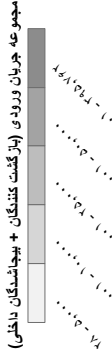
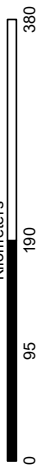

۴ نخستین منبع درآمد و مجموعه جریان ورودی (بازگشت کنندگان خارج از کشور + بیجاندگان داخلی) به تفکیک ولسوالی

موقع پروژه: افغانستان، استان پکتیا، ولسوالی کاپیسا، مرکز کاپیسا
تاریخ تولید: ۱۰ جنوری ۲۰۲۰
اسم پروژه: ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه در استان پکتیا
سازمان جهانی مهاجرت-افغانستان
پایه داده ها: داده های میدانی از کاپیسا، ولسوالی کاپیسا، مرکز کاپیسا
www.displacement.com.info/afghanistan | email: dmat@afghanistan.iom.int

سیستم ردیابی بیجاشدگان - افغانستان
مجموعه جریان ورودی | نبود دسترسی به مارکیت
مروزی | جون ۲۰۲۰

نمود دسترسی به مارکیت ها و مجموعه جریان ورودی (بازگشت کنندگان خارج از کشور + بیجاشدگان داخلی) به تفکیک ولسوالی

